

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

15 ต.ค. 2567
(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๒๓/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑. ๑๐๕๗/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นางสุกัญญา ธรรมมิกะ ผู้ฟ้องคดี
อริบดีกรมการขนส่งทางบก ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๔๑/๒๕๕๖
หมายเลขแดงที่ ๖๕๐/๒๕๕๙

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีخذใช้คำสั่งใหม่ทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบก สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ นางสาววิภา ชัยคงดี ได้นำรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อเบนซ์ รุ่น S ๓๒๐ L หมายเลขตัวรถ WDB ๑๔๐๐๓๓๒A๓๖๑๕๐๘ หมายเลขเครื่องยนต์ ๑๐๔๙๙๔๒๒๐๘๖๘๓๙ สีเทา ซึ่งเป็นรถยนต์ที่ลักลอบหลบหนีภาษีศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต อ้างเป็นรถยนต์หมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร และได้ยื่นคำขอนำรถไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีใบคู่มือจดทะเบียนรถเอกสารส่วนที่ ๓ ของบันทึกการแจ้งย้ายรถออกของจังหวัดต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) ไปจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ปลายทาง) สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ยื่นต่อ

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบหลักฐานเกี่ยวกับใบคู่มือจดทะเบียนรถและบันทึกการย้ายรถส่วนที่ ๓ ซึ่งติดมากับใบคู่มือจดทะเบียนรถและบันทึกการย้ายรถส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ที่นายทะเบียนต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) จัดส่งมาทางไปรษณีย์ และหลักฐานประจำตัวของนางสาวรวีภาเจ้าของรถ แล้วเห็นว่าถูกต้องจึงรับคำขอการแจ้งย้ายรถคันดังกล่าวพร้อมเอกสารหลักฐานไว้ หลังจากช่างตรวจสภาพรถได้ตรวจสภาพรายละเอียดเกี่ยวกับเลขตัวรถ เลขเครื่องยนต์ และสีของตัวรถ เทียบกับรายละเอียดในใบคู่มือจดทะเบียนรถและบันทึกการย้ายรถส่วนที่ ๓ และเห็นว่าถูกต้องตรงกันแล้ว จึงผ่านการตรวจรถและสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการออกหมายเลขทะเบียนรถให้ใหม่เป็นทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา และมอบเครื่องหมายการเสียภาษีประจำปี ใบคู่มือจดทะเบียนรถพร้อมจัดทำบันทึกตอบรับการแจ้งย้ายรถลงในแบบพิมพ์แจ้งย้ายรถส่วนที่ ๒ เสนอนายทะเบียนลงนามจ่ายใบคู่มือจดทะเบียน เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีประจำปี ตลอดจนแผ่นป้ายทะเบียนรถ หมายเลข กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา ให้แก่นางสาวรวีภา พร้อมทั้งสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ลงทะเบียนในสมุดคู่มือการออกเลขหนังสือและจัดส่งแบบพิมพ์แจ้งย้ายรถส่วนที่ ๒ ตอบรับการแจ้งย้ายรถไปยังนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ นางสาวรวีภาได้ออนกรมสิทธิรถยนต์คันดังกล่าวให้กับนางสาวภณิดา มากสุวรรณ และเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ นางสาวภณิดาได้มอบอำนาจให้นายพิศิษฐ์ ดีหลาย ยื่นคำขอนำรถยนต์คันดังกล่าวไปใช้งานที่กรุงเทพมหานคร ณ สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครได้ออกหมายเลขทะเบียนรถให้ใหม่เป็น ชน ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ นางสาวอรรวรรณ แก้วพฤกษ์ ได้ทำสัญญาซื้อขายรถยนต์คันดังกล่าวโดยระบุเป็นรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อเบนซ์ รุ่น S ๓๒๐ L หมายเลขทะเบียน ชน ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร หมายเลขตัวรถ WDB ๑๔๐๐๓๓๒A๓๖๑๕๐๘ หมายเลขเครื่องยนต์ ๑๐๔๙๙๔๒๒๐๘๖๘๓๙ สีเทา ราคา ๒,๒๓๐,๐๐๐ บาท ในนามตลาดอโต้กรังปรีซ์ จากนายศิริพงศ์ ศรีบุญยงค์ โดยมีนางบุญศรี วงศ์พดติกค์ ลงชื่อในฐานะพยาน หลังจากที่ได้รับมอบใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์คันดังกล่าวพร้อมเอกสารการโอนลอยจากนายศิริพงศ์แล้ว นางบุญศรีได้ออกเช็คธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัชดาภิเษก เลขที่ ๐๔๘๐๗๙๔ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ให้แก่นายศิริพงศ์ และในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ นางสาวอรรวรรณ แก้วพฤกษ์ ได้ตกลงทำสัญญาขายรถยนต์คันดังกล่าวในนามของตลาดอโต้กรังปรีซ์ ให้แก่นายสุพงศ์ เอื้ออารี ในราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และได้ยื่นขอจดทะเบียนโอนรถยนต์คันดังกล่าวให้แก่นายสุพงศ์ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ โดยนายสุพงศ์ได้ชำระราคาด้วยการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของ

/นางบุญศรี...

นางบุญศรี จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๗ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ว่าตรวจพบรถยนต์ต้องสงสัยติดแผ่นป้ายหมายเลขทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา เป็นรถยนต์ที่ผิดกฎหมายหรือได้มาจากการกระทำความผิดหรือลักลอบหนีภาษีศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นเหตุให้นางบุญศรี ผู้ซื้อรถยนต์คันดังกล่าวมาอีกทอดหนึ่งยื่นฟ้องกรมการขนส่งทางบกต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ขอให้ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒,๖๑๙,๙๔๔.๕๒ บาท ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้กรมการขนส่งทางบกชำระค่าเสียหายให้แก่นางบุญศรี เป็นเงินจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย และต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น กรมการขนส่งทางบกจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุญศรี จำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดไปเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ (ที่ถูกต้องคือ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕) และได้มีคำสั่งกรมการขนส่งทางบก ที่ ๕๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๐๐๖๙๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่าผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ให้แก่กรมการขนส่งทางบกภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ แล้วไม่เห็นด้วยจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ปลัดกระทรวงคมนาคมได้มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๔๕๘๓ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเอกสารแบบคำขอจดทะเบียนรถที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่เอกสารคำขอสำหรับการขอย้ายรถ แต่เป็นเอกสารแบบคำขอที่ใช้ประกอบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อตรวจสอบเอกสารเท่านั้น เพราะแบบคำขออื่น ๆ ที่ใช้เป็นเอกสารคำขอย้ายรถเข้า มิได้มีส่วนใดที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องลงลายมือชื่อ ถึงแม้จะไม่มีลายมือชื่อของผู้ยื่นคำขอในเอกสารแบบคำขอ

/จดทะเบียน...

จดทะเบียนรถก็ไม่เป็นเหตุให้การขอย้ายรถไม่สมบูรณ์ เนื่องจากปรากฏลายมือชื่อของเจ้าของรถ
 ในช่องผู้ยื่นคำขอในแบบคำขออื่น ๆ ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ตรวจสอบในช่องลงชื่อผู้ยื่นคำขอ เมื่อลายมือชื่อ
 ที่ลงในแบบคำขออื่น ๆ เป็นลายมือชื่อของนางสาววิภา ผู้เป็นเจ้าของรถแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้
 เรียกใบมอบอำนาจจากผู้ยื่นคำขออีก อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ตรวจสอบลายมือชื่อที่เขียน
 ลงในเอกสารว่าเป็นลายมือชื่อจริงหรือเท็จ หากรายละเอียดที่กรอกและเอกสารประกอบถูกต้อง
 รวมทั้งมีการลงลายมือชื่อผู้ยื่นคำขอก็เพียงพอแก่การตรวจสอบแล้ว ซึ่งศาลปกครองสูงสุด
 ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ ก็ได้วินิจฉัยไว้ว่า เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกไม่ได้
 ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เหตุที่เกิดข้อผิดพลาดในคดีนี้มาจากการยกเลิกการตรวจสอบทางวิทยุ
 ตามบันทึกข้อความ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานทะเบียนและภาษีรถ ที่ คค ๐๓๑๘/ว. ๔๒
 ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจได้ว่าการเปลี่ยนแปลงขั้นตอน
 การทำงานของหน่วยงานเป็นเหตุให้เกิดความบกพร่องของการตรวจสอบงานทะเบียนดังกล่าว
 ทำให้เอกสารที่ปลอมแปลงสามารถสร้างความเสียหายให้กับประชาชนได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ปฏิบัติ
 หน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ
 ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหม
 ทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบก เป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า สืบเนื่องจากกรมการขนส่งทางบกโดยผู้ถูกฟ้องคดี
 ได้มีคำสั่งที่ ๕๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
 ความรับผิดทางละเมิด กรณีนางบุญศรี วงศ์พฤติภัก ยื่นฟ้องกรมการขนส่งทางบกต่อศาลปกครองชั้นต้น
 (ศาลปกครองกลาง) คดีหมายเลขดำที่ ๓๔๘/๒๕๔๙ ในความผิดฐานละเมิดให้ชดใช้ค่าเสียหาย
 เป็นเงินจำนวน ๒,๖๑๙,๙๔๔.๕๒ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน
 จำนวน ๒,๒๓๐,๐๐๐ บาท นับจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ คณะกรรมการ
 สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้มีหนังสือที่ คค ๐๔๐๙/๓๘๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม
 ๒๕๕๐ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยมีความเห็น
 สรุปได้ว่า ในการแจ้งย้ายรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เข้าไปใช้งาน
 ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พร้อมกับขอใบแทนใบคู่มือจดทะเบียนรถคันดังกล่าว ซึ่งนายอดุลย์ชัย
 ศรีน้อย ช่างตรวจสภาพรถ ๕ ได้ตรวจสอบรถคันดังกล่าวพบว่าเลขตัวรถ เลขเครื่องยนต์และสีรถ
 ตรงตามที่ระบุไว้ในใบคู่มือจดทะเบียนรถและใบแจ้งย้ายรถคันดังกล่าวและไม่พบร่องรอยการตัดต่อ
 หรือต่อเลข จึงได้ลอกลายเลขตัวรถคันดังกล่าวติดไว้ในบันทึกแจ้งย้ายส่วนที่ ๓ แล้ว จึงลงนาม

/ผ่านการ...

ผ่านการตรวจสอบรถให้ ซึ่งการตรวจสอบรถคันดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิได้มีเจตนาให้เกิดความเสียหายแก่นางบุญศรี เพราะนายอดุลย์ชัยได้ตรวจสอบรถตามวิสัยของช่างตรวจสอบสภาพรถ และได้ใช้ความระมัดระวังตามพฤติการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างดีแล้ว จึงไม่ใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้นางบุญศรีได้รับความเสียหาย ส่วนผู้ฟ้องคดีขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำหน้าที่รับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอให้นายสมชาย มาลาเชย นายทะเบียนลงนามอนุญาตให้รับรถย้ายเข้าไปใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้รับหมายเลขทะเบียนใหม่เป็นทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา รวมทั้งอนุญาตให้ออกใบคู่มือจดทะเบียนรถฉบับใหม่แทนฉบับเดิมที่ชำรุดก็เพราะหลงเชื่อว่าใบคู่มือจดทะเบียนรถและใบแจ้งย้ายรถคันดังกล่าวเป็นเอกสารราชการที่แท้จริง เพราะปลอมได้เหมือนของจริงมากจนไม่สามารถมองเห็นได้ว่าเป็นเอกสารราชการปลอม (ปลอมโดยไม่ประจักษ์) การที่ผู้ฟ้องคดีและนายสมชายรับดำเนินการดังกล่าว จึงเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ราชการมิได้เจตนาให้เกิดความเสียหายแก่นางบุญศรี ทั้งผู้ฟ้องคดีและนายสมชายต่างได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานดังกล่าวด้วยความระมัดระวังตามวิสัยของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรถและนายทะเบียน และได้ใช้ความระมัดระวังตามพฤติการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างดีแล้ว จึงไม่ใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้นางบุญศรีได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว จึงได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๒/๑๑๒๗๓ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดต่อปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณา หลังจากนั้น กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๐๖.๖/๒๘๘๑๗ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า เนื่องจากข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวยังไม่เป็นที่ยุติว่ากรมการขนส่งทางบกจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกหรือไม่ ในขั้นนี้จึงขอให้รอผลการพิจารณาของศาลปกครองกลาง หากศาลปกครองกลางมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ทางราชการเป็นฝ่ายแพ้คดีต้องชำระหนี้ตามคำวินิจฉัย ขอให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการนำผลของคำวินิจฉัยถึงที่สุดมาประกอบการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามนัยมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๒/๒๕๕๓ ให้กรมการขนส่งทางบกชำระเงินค่าเสียหายแก่นางบุญศรี เป็นเงินจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

/กรมการขนส่ง...

กรรมการขนส่งทางบกไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาดังกล่าวจึงได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๗๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ ได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ให้กรรมการขนส่งทางบกชดใช้เงิน ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุญศรี เป็นเงินจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้นำคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว มาประกอบการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พร้อมจัดทำรายงานผลการสอบ ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีโดยมีความเห็น สรุปได้ว่า นายอดุลย์ชัย ผู้ฟ้องคดี และนายสมชาย รวมทั้งเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ ที่รับดำเนินการ ทางทะเบียนรถคันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร ไม่ต้องรับผิดชอบทางละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบด้วยและมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๕.๔/๑๓๐๖๗ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ รายงานปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณา ต่อมา กระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๐๐๖๘๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ โดยมีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ ของกรรมการขนส่งทางบกกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหน้าที่ รับผิดชอบทะเบียนรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เป็นหมายเลขทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา และเป็นหมายเลขทะเบียน ขฉ ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อนางบุญศรี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรรมการขนส่งทางบกจึงต้องรับผิดในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ (ที่ถูกคือ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕) กรรมการขนส่งทางบก ได้วางเงินจำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท ชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดแล้ว การที่กรรมการขนส่งทางบกต้องชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุญศรี จึงเป็นผลมาจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกรรมการขนส่งทางบกในการรับผิดชอบทะเบียนรถยนต์คันพิพาท และออกเลขทะเบียนใหม่ โดยให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิด ดังนี้ ๑. นางสิริวรรณ ทองมูล ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๗๐ ของความเสียหายจำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท คิดเป็นเงิน จำนวน ๑,๔๒๙,๙๓๑.๗๑ บาท ๒. นางพัชรี เกตุเผือก ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

/ในอัตรา...

ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายจำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๖๑๒,๘๒๗.๘๘ บาท ๓. ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีหน้าที่รับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอให้นายทะเบียนลงนาม รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท และ ๔. นายสมชาย มาลาเชย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท

สำหรับในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ มีหน้าที่รับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอให้นายทะเบียนลงนามตามคำสั่งสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๕๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเอกสารจากนางสิริวรรณ ทองมูล ให้แจ้งย้ายรถเข้าไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ฟ้องคดีควรตรวจสอบเอกสารหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ก่อนเสนอเรื่องให้นายทะเบียนลงนาม แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบได้เสนอเรื่องให้นายทะเบียนลงลายมือชื่อ โดยลงลายมือชื่อรับรองในแบบคำขอจดทะเบียนรถว่าตรวจสอบเอกสารหลักฐานและเรื่องราวทั้งหมดแล้วถูกต้อง จึงเสนอนายทะเบียนลงนามต่อไป ทั้งที่หลักฐานเรื่องดังกล่าวไม่ถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากผู้ขอไม่ได้ลงลายมือชื่อและไม่มีใบมอบอำนาจ ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๘ ของระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่กำหนดว่า ผู้ยื่นต้องมีใบมอบอำนาจจากเจ้าของรถมาแสดงทุกครั้ง การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับดำเนินการจดทะเบียนดังกล่าว ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีใช้ความระมัดระวังตรวจสอบเอกสารประกอบการจดทะเบียนก็จะทราบว่าลายมือที่กรอกในแบบคำขอย้ายรถเป็นลายมือของนางพัชรี เกตุเผือก ซึ่งช่วยงานนางสิริวรรณ ออกใบเสร็จรับเงิน อีกทั้งลายมือที่เขียนในใบแจ้งย้ายรถ ส่วนที่ ๑ เลขรับที่ ๒๒๕๒ เป็นลายมือชื่อของนางสิริวรรณ ซึ่งไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการดังกล่าว พฤติการณ์จึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้กรมการขนส่งทางบกได้รับความเสียหายต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางบุญศรี จึงให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมการขนส่งทางบกภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่

ได้รับ...

ได้รับหนังสือดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๒๗๑๑ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ รายงานปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคมได้พิจารณาอุทธรณ์และมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๒๐๕/สกม ๒๔๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๔๕๘๓ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง การมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ไม่สอดคล้องกับความร้ายแรงแห่งการกระทำตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีขอชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องผูกพันตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ตามข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่จะพิจารณาว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ มีกรณีที่จะต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนทำให้กรมการขนส่งทางบกต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นางบุญศรี วงศ์พฤติภักดิ์ หรือไม่ คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ นางสาววิภา ชัยคงดี ได้นำรถยนต์เก๋งยี่ห้อเบนซ์ รุ่น S ๓๒๐ L หมายเลขตัวรถ WDB ๑๔๐๐๓๓๒A๓๖๑๕๐๘ หมายเลขเครื่องยนต์ ๑๐๔๙๙๔๒๒๐๘๖๘๓๙ สีเทา ซึ่งเป็นรถยนต์ที่ลักลอบหลบหนีภาษีศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต อ้างเป็นรถยนต์หมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร โดยได้ยื่นคำขอตามแบบคำขออื่น ๆ เพื่อนำรถคันดังกล่าวเข้าไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พร้อมกับใบคู่มือจดทะเบียนรถ เอกสารส่วนที่สามของบันทึกการย้ายรถออกของจังหวัดต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) ไปจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ปลายทาง) สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตร

/ประจำตัว...

ประจำตัวประชาชน ยื่นต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และในวันเดียวกัน นายอดุลย์ชัย ศรีน้อย ช่างตรวจสภาพรถ ๕ ได้ตรวจสอบรถคันดังกล่าวพบว่า เลขตัวรถ เลขเครื่องยนต์ และสีรถ ตรงตามที่ระบุไว้ในใบคู่มือจดทะเบียนรถและใบแจ้งย้ายรถคันดังกล่าว และไม่พบร่องรอยการตัดต่อ หรือตอกเลข จึงได้ลอกลายเลขตัวรถคันดังกล่าวติดไว้ในใบแจ้งย้าย ส่วนที่สามแล้วจึงลงนามผ่านการตรวจสอบรถไว้ในท้ายแบบคำขออื่น ๆ หลังจากนั้นในช่วงเช้า ก่อนเปิดทำการของวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๖ นางสาวสิริวรรณ ทองมูล ได้นำเอกสารดังกล่าวของ นางสาววิภา เสนอต่อผู้ฟ้องคดีซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอนายสมชาย มาลาเชย ลงนามในฐานะนายทะเบียน โดยเอกสารประกอบเรื่องที่เสนอดังกล่าวนั้น นางสาวสิริวรรณ ได้ให้นางพัชรี เกตุเผือก เป็นผู้กรอกรายละเอียดข้อมูลของนางสาววิภาลงในแบบคำขอ จดทะเบียนรถ และกรอกข้อมูลรายละเอียดในแบบหนังสือยินยอมให้นำรถเข้ามาใช้งาน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งนางสิริวรรณได้ลงนามในแบบคำขอจดทะเบียนรถว่าได้ออก ใบเสร็จรับเงินแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีตรวจสอบเอกสารแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนจึงลงนามในแบบ คำขอจดทะเบียนรถเพื่อเสนอให้นายสมชายลงนามในฐานะนายทะเบียนในแบบคำขอจดทะเบียนรถ เมื่อพิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแล้วจะเห็นได้ว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ ปฏิบัติหน้าที่ในการ ตรวจสอบรับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้นายทะเบียนลงนามตามคำสั่ง สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๕๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเอกสารการยื่นคำขอนำรถเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของนางสาววิภา จากนางสิริวรรณ ผู้ฟ้องคดีจะต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้ละเอียด รอบคอบว่า เอกสารหลักฐานประกอบเรื่องที่เสนอให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบนั้น ครบถ้วนถูกต้อง ตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ หากเห็นว่าไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือมีข้อพิรุธหรือข้อสงสัย จะต้องตรวจสอบให้ได้ความครบถ้วนถูกต้องก่อนที่จะเสนอให้นายทะเบียนลงนาม ซึ่งเมื่อพิจารณา เอกสารหลักฐานที่นางสิริวรรณเสนอให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ประกอบด้วย เอกสารที่นางสาววิภายื่นเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ได้แก่ คำขอตามแบบคำขออื่น ๆ ใบคู่มือจดทะเบียนรถ บันทึกการแจ้งย้ายรถส่วนที่สาม สำหรับเจ้าของนำไปยื่นแจ้งย้ายรถเข้า ที่จังหวัดปลายทาง สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนางสาววิภา และ เอกสารที่ได้รับเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ได้แก่ บันทึกการแจ้งย้ายรถส่วนที่หนึ่งที่จังหวัดต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) ส่งมายังจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นจังหวัดปลายทาง แบบคำขอจดทะเบียนรถ และแบบหนังสือยินยอมให้ใช้รถในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนายสมัย บุญสุข ปราบกฏข้อพิรุธ

/และข้อสงสัย...

และข้อสงสัยหลายประการ ดังนี้ คำขอตามแบบคำขออื่น ๆ ไม่ได้มีการระบุเลขรับคำขอ วันที่รับ และชื่อผู้รับคำขอ ไม่ระบุวันที่ เดือน ปี พ.ศ. ในแบบคำขอ ปรากฏแต่เพียงลำดับการตรวจสอบ สภาพรถ เลขรับที่ ๓๗๗๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ของงานรับตรวจสอบสภาพรถ และระบุ รายละเอียดในแบบคำขอแต่เพียงข้อความที่พิมพ์ว่านางสาววิภา ชัยคงดี อยู่บ้านเลขที่ ๒๑๑/๒๔๗ หมู่ที่ ๙ ถนนติวานนท์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นที่อยู่ ตามสำเนาทะเบียนบ้านของนางสาววิภา แสดงความประสงค์ว่าขอนำรถมาใช้งานที่จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยมีได้แจ้งความประสงค์ที่จะขอใบแทนคู่มือจดทะเบียนรถแทนเล่มเดิม ที่ชำรุด เมื่อพิจารณาประกอบกับแบบคำขอจดทะเบียนรถที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า เป็นเพียงแบบที่ให้เจ้าหน้าที่จดยละเอียดในการปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไม่ใช่แบบคำขอ ของผู้ที่ประสงค์จะยื่นคำขอแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว พบว่า แบบคำขอจดทะเบียนรถดังกล่าวนอกจากจะไม่ปรากฏหลักฐานการลงทะเบียน และวันที่รับเอกสาร คำขอตามขั้นตอนการปฏิบัติราชการปกติแล้วยังพบว่า ชื่อของผู้ยื่นคำขอที่เขียนว่า น.ส. วรวิภา ชัยคงดี ระบุที่อยู่บ้านเลขที่ ๖๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ไม่ตรงกับชื่อตามที่ปรากฏในสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนางสาววิภา ชัยคงดี อีกด้วย ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบรายใด รวมทั้งผู้ฟ้องคดีทักท้วงกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเห็นว่าหากนางสาววิภาเป็นผู้มายื่นคำขอด้วยตนเองในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ แล้ว นางสาววิภาย่อมต้องทักท้วงถึงความไม่ถูกต้องของเอกสารข้างต้น และเมื่อรถของนางสาววิภา ผ่านการตรวจสอบสภาพรถจากเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถในวันดังกล่าวแล้ว เหตุใดนางสาววิภา จึงไม่ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปซึ่งเป็นเพียงการตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของเอกสาร ประกอบคำขอแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเสียให้แล้วเสร็จภายใน วันเดียวกัน เนื่องจากเอกสารบันทึกการแจ้งย้ายส่วนที่ ๑ ที่กรุงเทพมหานครส่งมายังจังหวัด พระนครศรีอยุธยามีการลงทะเบียนในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจึงสามารถ นำบันทึกการแจ้งย้ายรถส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๓ ไปดำเนินการตามคำขอในขั้นตอนต่อไปได้ ในวันเดียว กรณีจึงรับฟังได้ว่า นางสาววิภามีได้มาดำเนินการยื่นคำขอครั้งนี้ด้วยตนเอง แต่เป็น กรณีที่บุคคลอื่นโดยเฉพานางสิริวรรณ เป็นผู้ดำเนินการแทนด้วยการนำเรื่องมายื่นเสนอต่อ เจ้าหน้าที่ ซึ่งเจือสมกับคำให้การของนางพัชรี ที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยออกใบเสร็จรับเงินและ เป็นผู้ไต่บังคับบัญชาของนางสิริวรรณและผู้ฟ้องคดี ให้การยอมรับว่าตนเองเป็นผู้กรอก รายละเอียดในแบบคำขอจดทะเบียนรถ รวมทั้งรายละเอียดที่เขียนขอใช้ภูมิลำเนาบ้านนายสมัย บุญชู ในแบบหนังสือยินยอมให้ใช้รถในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยนางพัชรีได้รับเอกสารจาก

/นางสิริวรรณ...

นางสิริวรรณ และนางสิริวรรณสั่งให้ดำเนินการในตอนเช้าก่อนเปิดทำการของวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ทั้งยังสอดคล้องกับคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ว่าหลังจากที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดนำเอกสารการแจ้งย้ายเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของ รถยนต์คันพิพาทมาให้ดูแล้ว ผู้ฟ้องคดีจำได้ว่าเป็นลายมือของนางพัชรี ส่วนลายมือที่เขียนในแบบ บันทึกแจ้งย้ายรถ ส่วนที่ ๑ เลขรับที่ ๒๒๕๒ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ เป็นลายมือของ นางสิริวรรณ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังให้การต่อไปอีกว่านางสิริวรรณเคยร่วมงานกับผู้ฟ้องคดีและ จะฝากเรื่องแจ้งย้ายรถราคาแพงเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาหลายคันกับผู้ฟ้องคดี ในการฝากแต่ละครั้งนางสิริวรรณจะอ้างว่าพีแท่งซึ่งเป็นชื่อเล่นของนางณัฐกฤตา คงมี อดีตนักวิชาการขนส่ง ๖๖ ฝากมา นางสิริวรรณได้พูดคุยกับผู้ฟ้องคดีในขณะที่ฝากเรื่องเท่าที่จำได้ จะพูดในลักษณะขอด่วนหรือขอในวันนั้น ด้วยความเกรงใจเพราะนางณัฐกฤตาอาวุโสกว่าและ อยู่ในสำนักงานเดียวกัน นางสิริวรรณจะมาฝากเรื่องในตอนเช้าก่อนเปิดทำการและผู้ฟ้องคดี จะแจ้งให้นางสิริวรรณไปจัดเตรียมเอกสาร จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นว่า ในการดำเนินการ แจ้งย้ายรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร นางสาววิภาไม่ได้มา ดำเนินการด้วยตนเองและไม่มีหลักฐานการมอบอำนาจให้มาดำเนินการแทนตามที่ได้กำหนดไว้ ในข้อ ๘ ของระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ แต่เป็นเอกสารที่นางสิริวรรณและนางพัชรีร่วมกันเป็น ผู้ดำเนินการกรอกข้อมูลแล้วนำมายื่นเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนในการแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งาน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ ก็จะสามารถทราบว่านางสาววิภาไม่ได้มาดำเนินการด้วยตนเอง เมื่อไม่มีหลักฐานการมอบอำนาจจาก นางสาววิภาให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน ผู้ฟ้องคดีก็ต้องทักท้วงหรือปฏิเสธที่จะลงนาม รับรองความถูกต้องในเอกสารคำขออื่น ๆ นั้น ทราบเท่าที่ยังมิได้มีการแก้ไขเสียให้ถูกต้องสมบูรณ์ ครบถ้วนตามที่ระเบียบข้างต้นกำหนด แต่ผู้ฟ้องคดีก็หาได้กระทำไม่ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติ หน้าที่เกี่ยวกับการรับแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยามานาน จึงย่อมต้องรู้ ถึงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของนางสิริวรรณและนางพัชรีที่เกี่ยวกับการรับแจ้งย้ายรถ ที่มีราคาแพงเข้ามาใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีบ่อยครั้งและต่อเนื่อง จึงพึงต้องใช้ ความระมัดระวังเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน ก่อนที่จะลงนามรับรองความถูกต้องของเอกสารประกอบคำขอ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่อาจ ตรวจสอบได้ในขณะนั้นว่าใบคู่มือจดทะเบียนรถและใบบันทึกแจ้งย้ายรถส่วนที่ ๑ และ ส่วนที่ ๓ เป็นของปลอมหรือไม่ก็ตาม พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่

/ด้วยความ...

ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้กรมการขนส่งทางบกได้รับความเสียหาย ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นางบุญศรีเป็นเงินจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ จนกว่าจะชำระเสร็จ จำนวน ๕๑๒,๗๕๙.๕๙ บาท เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท เมื่อกรมการขนส่งทางบก โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นางบุญศรีไปแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีอำนาจออกคำสั่งให้ ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบกได้ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า เอกสารแบบคำขอจดทะเบียนรถที่ปรากฏลายมือชื่อ ของผู้ฟ้องคดีมิใช่เอกสารคำขอสำหรับการขอย้ายรถ หากแต่เป็นเอกสารแบบคำขอการใช้ ประกอบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อตรวจสอบเอกสารเท่านั้น เพราะแบบคำขออื่น ๆ ที่ใช้เป็น เอกสารคำขอย้ายรถเข้านั้นไม่มีช่องให้เจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อ จึงต้องใช้เอกสารแบบคำขอ จดทะเบียนรถมาประกอบคำขอสำหรับการขอย้ายรถ ถึงแม้ว่าจะไม่มีลายมือชื่อของผู้ยื่นคำขอ ในเอกสารแบบคำขอจดทะเบียนรถก็ไม่เป็นเหตุให้การขอย้ายรถไม่สมบูรณ์ เนื่องจากปรากฏ ลายมือชื่อของเจ้าของรถในช่องผู้ยื่นคำขอในแบบคำขออื่น ๆ แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ตรวจสอบ ในช่องลงชื่อผู้ยื่นคำขอ และเมื่อลายมือชื่อที่ลงในแบบคำขออื่น ๆ เป็นลายมือชื่อของนางสาววิภา ผู้เป็นเจ้าของรถนั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเอกสาร ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เรียก ไบมอบอำนาจจากผู้ขอ นั้น เห็นว่า ในแบบคำขอจดทะเบียนรถมีรายละเอียดต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบพร้อมทั้งลงลายมือชื่อในแบบคำขอดังกล่าวเพื่อรับรองว่าได้มี การตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของคำขอและเอกสารประกอบคำขอแล้ว โดยมีพิกัดค้ำึงถึง ว่าแบบคำขอดังกล่าวถูกต้องตามแบบคำขอแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรายางชื่อ - สกุล และวันเดือนปีไว้ชัดเจน กรณีจึงต้องถือว่าแบบคำขอจดทะเบียนรถดังกล่าวเป็นเอกสารส่วนหนึ่งของการแจ้งย้ายรถยนต์ คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในแบบคำขอจดทะเบียนรถ แม้จะอ้างว่ามีใช้แบบคำขอที่ถูกต้อง ก็ไม่สามารถยกมาอ้างเพื่อปฏิเสธความรับผิดได้

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ กรมการขนส่งทางบกหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน

/จำนวน...

จำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท จึงเหมาะสมกับระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม ตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สอดคล้องกับแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสือ กระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้ หน่วยงานของรัฐพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์ โดยมีต้องใช้สิทธิเรียกให้ใช้เต็มจำนวนความเสียหายและให้ค้ำประกันถึงระดับความร้ายแรงแห่ง การกระทำและความเป็นธรรมด้วยแล้ว ส่วนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า เหตุที่เกิดข้อผิดพลาด ในกรณีนี้มาจากการยกเลิกการตรวจสอบทางวิทยุตามบันทึกข้อความ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานทะเบียนและภาษีรถ ที่ คค ๐๓๑๘/ว. ๔๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ทำให้เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติเข้าใจได้ว่า การเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานเป็นเหตุให้เกิดความบกพร่อง ของการตรวจสอบงานทะเบียนดังกล่าว ทำให้เอกสารที่ปลอมแปลงสามารถสร้างความเสียหาย ให้กับประชาชนได้ นั้น เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดี ครั้งนี้มีได้เกี่ยวข้องกับการสั่งยกเลิกการตรวจสอบหลักฐานทางวิทยุ แต่เป็นความผิดพลาด บกพร่องในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบคำขอย้ายรถเข้าไปใช้งานที่จังหวัด พระนครศรีอยุธยาของผู้ฟ้องคดีเองที่รับรองความถูกต้องของเอกสาร ทั้งที่นางสาวรววิภาณีได้ มายื่นคำขอด้วยตนเองและมีได้มอบอำนาจให้บุคคลใดมายื่นคำขอแทน นอกจากนี้ บันทึก ข้อความสั่งการข้างต้นที่ยกเลิกการตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุก็ได้เป็นข้อห้ามเด็ดขาด หากผู้ยื่นคำขอรายใดจำเป็นต้องตรวจสอบเพื่อยืนยันความถูกต้องของการย้ายรถ เช่น รายละเอียดในเอกสารไม่ถูกต้องตรงกันหรือไม่ถูกต้องตรงกับตัวรถ หรือมีเหตุข้อสงสัยอื่น ก็ยังคงสามารถตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุได้เช่นเดิม ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ ปฏิบัติตามข้อสั่งการดังกล่าวด้วยการสอบถามความถูกต้องของเอกสารในเรื่องนี้ทางวิทยุ แต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงรับฟังไม่ได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรงแต่อย่างใด เนื่องจากตามแบบคำขออื่น ๆ ที่ไม่ได้มีการระบุเลขรับคำขอ วันที่รับ และชื่อผู้รับคำขอ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทักท้วงถึงความผิดปกติดังกล่าว เพราะข้อเท็จจริงในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่อยู่ตรงเคาน์เตอร์จะรวบรวมเอกสารในแต่ละวันมาลงรับในภายหลัง จากที่เรื่องดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เนื่องจากปริมาณงานในแต่ละวันมีจำนวนมาก การทำงาน จึงปรับขั้นตอนจากลงรับก่อนเป็นลงรับภายหลัง จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่แปลกใจหรือผิดสังเกต

/ที่เอกสาร...

ที่เอกสารดังกล่าวไม่มีรายละเอียดการลงรับ สำหรับแบบคำขอจดทะเบียนรถ ที่ชื่อของผู้ยื่นคำขอ ที่เขียนว่า น.ส. วรวิภา ชัยคงดี แล้วเหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงไม่ทักท้วงนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสาร โดยดูรายละเอียดเทียบกับใบคู่มือจดทะเบียน เลขที่ รย. ๒๑๐๕๒๔๓ เลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ (ฉบับที่ทำปลอม) ส่วนรายการเจ้าของรถที่ระบุชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์เขียนว่า นางสาววิภา ชัยคงดี ซึ่งหากดูแล้วมีโอกาสด้านชื่อผิดพลาด เป็น วรวิภา ได้ เพราะคำนำหน้าชื่อและชื่อเขียนติดกัน เป็นเหตุที่ทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนได้ ประกอบกับการทำงานที่เร่งรีบ เนื่องจากมีปริมาณงาน จำนวนมาก จึงทำให้เกิดการดูผิดพลาดไปได้ ส่วนข้ออ้างที่ว่าหากนางสาววิภาเป็นผู้มายื่นคำขอ ด้วยตนเองในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ แล้ว นางสาววิภาย่อมต้องทักท้วงถึงความไม่ถูกต้องของ เอกสารข้างต้นนั้น มีข้อเท็จจริงว่าหากประชาชนมาติดต่องานทะเบียนรถเพื่อย้ายรถเข้า เจ้าหน้าที่ ประจำเคาน์เตอร์จะเป็นผู้พบกับประชาชน เจ้าหน้าที่ที่อยู่หน้าเคาน์เตอร์เพื่อรับเอกสารคำร้อง หรือ เจ้าหน้าที่ออกใบเสร็จก็ตาม จะเป็นผู้ที่ทราบดีว่าประชาชนที่มาติดต่อนั้นมาด้วยตนเองหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบเอกสารอยู่ด้านหลังและได้รับเอกสารมาครั้งละหลาย ๆ เรื่อง ผู้ฟ้องคดี ไม่อาจทราบได้ถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว และบ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่เคาน์เตอร์อาจช่วยเหลือประชาชน ในการกรอกข้อมูลรายละเอียดให้ตามที่ร้องขอ เมื่อเจ้าหน้าที่กรอกเอกสารให้และไม่ได้นำกลับไป ให้ผู้ยื่นคำขอตรวจสอบอีกครั้ง จึงอาจไม่มีการทักท้วงว่าชื่อของตนที่เจ้าหน้าที่เขียนให้นั้นผิด และเหตุที่ว่านางสาววิภาไม่ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปหลังผ่านการตรวจสอบสภาพแล้ว มีกรณี ที่พอเข้าใจได้ว่าเวลานั้นนางสาววิภาไม่มีเวลาที่จะดำเนินการต่อหรือจำเป็นต้องไปทำธุระต่อ ซึ่งการดำเนินการไม่จำเป็นต้องทำต่อจนเสร็จสิ้นในวันเดียว โดยลักษณะการทำงานแล้วผู้ฟ้องคดี ไม่อาจล่วงรู้หรือมีโอกาสได้พบปะกับผู้ยื่นคำขอแต่อย่างใด หากผู้ยื่นคำขอติดต่อกับเจ้าหน้าที่ เคาน์เตอร์แล้ว ก็จะนั่งรอและมีได้มาแสดงตนต่อผู้ฟ้องคดีซึ่งตรวจเอกสารอยู่ด้านใน เมื่อชื่อ ผู้ยื่นคำขอตรงกับชื่อเจ้าของรถแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เรียกใบมอบอำนาจอีก ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ไม่มี ความชัดเจนและไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริง กล่าวคือ นางพัชรี เกตุเผือก ไม่ใช่ผู้ใต้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีให้การว่าจำलयมีือนางพัชรีและนางสิริวรรณ ทองมูล ในเอกสาร การแจ้งย้ายเข้า และในแบบบันทึกการแจ้งย้ายรถได้ เพราะในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีมีเวลาที่จะพิจารณา เอกสาร และคณะกรรมการได้ถามนำแล้วว่าเป็นลายมือของนางพัชรีและนางสิริวรรณหรือไม่ และบ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่เคาน์เตอร์ช่วยประชาชนกรอกรายละเอียดของเอกสาร จึงไม่เป็น จุดตรวจสอบของผู้ฟ้องคดีว่าลายมือที่กรอกในแบบฟอร์มจะเป็นลายมือของผู้มาติดต่อหรือ ของเจ้าหน้าที่ผู้ใด ผู้ฟ้องคดีเองไม่ได้มีหน้าที่ตรวจสอบลายมือว่าเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้ใด จึงไม่ได้

/พิจารณา...

พิจารณาลายมือของนางสิริวรรณในแบบบันทึกการแจ้งย้ายรถ สำหรับกรณีที่นางสิริวรรณ มาฝากเรื่องในตอนเช้าก่อนเปิดทำการและผู้ฟ้องคดีจะแจ้งให้นางสิริวรรณไปจัดเตรียมเอกสารนั้น ผู้ฟ้องคดีขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เพราะผู้ฟ้องคดีจะมาถึงที่ทำงานในช่วงใกล้เวลาเช้างาน หรือเลยเวลาเช้างานบ้างในบางครั้ง การที่นางสิริวรรณจะมาพูดคุยด้วยนั้นก็เป็นเวลาเช้างานแล้ว อย่างแน่นอน ซึ่งเวลานั้นประชาชนผู้มาติดต่อก็ทยอยกันเข้ามาที่สำนักงานแล้ว เมื่อนางสิริวรรณ จะนำเรื่องมาส่งผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็ไม่คาดคิดว่าจะมีแต่เอกสาร แต่ไม่มีผู้ยื่นคำขอ และผู้ฟ้องคดี ไม่ทราบว่าคุณได้รับเอกสารของนางสาวรวิภาในเวลาใด เนื่องจากเหตุการณ์ผ่านมานานมากแล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีให้การกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดนั้น เป็นเพียง การแจ้งพฤติการณ์ที่ทราบขณะนั้นว่านางสิริวรรณนำเรื่องย้ายเข้าของรถราคาแพงมาฝาก เพื่อขอให้ผู้ฟ้องคดีตรวจเอกสารให้ด่วนและบ่อยครั้งเท่านั้น และผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนรู้เห็นกับ การเตรียมเอกสารของนางสิริวรรณ เพราะนางสิริวรรณก็ทราบว่าตามระเบียบราชการจะต้อง ใช้เอกสารอะไรบ้าง ไม่เคยมาแจ้งผู้ฟ้องคดีเพื่อให้สั่งเตรียมเอกสารแต่อย่างใด การส่งเอกสาร มาให้ผู้ฟ้องคดีจึงมาตามขั้นตอนปกติ เพียงแต่นางสิริวรรณจะมาแจ้งว่าขอให้ช่วยทำให้ด่วน ของคุณหนึ่ง (นางณัฐกฤตา คงมี นักวิชาการขนส่ง ๖ว) ฝากมาเท่านั้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดี ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการขอใบคู่มือจดทะเบียนรถ และการอนุญาต ให้ออกใบคู่มือจดทะเบียนรถฉบับใหม่แทนฉบับเดิม (ฉบับปลอม) ที่ชำรุดแต่อย่างใด เพราะผู้ฟ้องคดี ได้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานขนส่ง สาขาอำเภอมหาสาร ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ตามคำสั่งที่ ๔๓/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่กรณีดังกล่าวมีการดำเนินการเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว และถึงแม้ว่านางสิริวรรณจะมีพฤติกรรมการนำเอกสารทะเบียนรถมาฝากให้ตรวจบ่อยครั้ง แต่เท่าที่ ผู้ฟ้องคดีรับทราบพฤติการณ์ในขณะนั้นว่านางสิริวรรณและนางพัชรีย์ไม่เคยมีประวัติการกระทำผิด หรือทุจริตมาก่อน และมาทราบเรื่องการทุจริตภายหลังจากที่เป็นข่าวแล้ว หากผู้ฟ้องคดีทราบ เรื่องการทุจริตก่อนจะรับรายงานผู้บังคับบัญชาโดยพลัน ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ทำการตรวจสอบ การแจ้งย้ายรถทางวิทยุเพราะไม่ปรากฏข้อสงสัยในเอกสารใดถึงขนาดที่จะสงสัยว่าเอกสาร ที่นำมาขอแจ้งย้ายเป็นเอกสารปลอม และแม้หากผู้ฟ้องคดีต้องการจะตรวจสอบการแจ้งย้ายรถ ทางวิทยุก็มีโอกาสทำได้ เพราะโดยสภาพการทำงานในขณะนั้นไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ วิทยุหรืออุปกรณ์วิทยุที่พร้อมใช้งานอยู่ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่แล้ว ไม่ได้ประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

/คดีหมายเลขคำ...

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๗๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังเห็นว่า คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อรวมจำนวนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ทุกคนแล้วเกินจำนวนความเสียหาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจเรียกได้ไม่เกินความเสียหายจริง เมื่อความเสียหายของกรมการขนส่งทางบกเป็นเงินจำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท แต่กรมบัญชีกลางได้แบ่งสัดส่วนความรับผิดให้เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน รวมทั้งหมด เป็นเงินจำนวน ๓,๕๗๒,๗๕๙.๕๙ บาท (๑,๔๒๙,๙๓๑.๗๑ + ๖๑๒,๘๒๗.๘๘ + ๗๖๕,๐๐๐ + ๗๖๕,๐๐๐) เกินความเสียหายไปจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท (๓,๕๗๒,๗๕๙.๕๙ - ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙) เป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องชดใช้เงินในสัดส่วนที่เกินความเป็นจริง คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวจึงไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ ผู้สุจริตไม่มีส่วนรู้เห็นกับผู้กระทำผิด แต่ต้องรับผิดชดใช้เงินฐานประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ซึ่งรับผิดมากกว่านางพัชรี ผู้มีส่วนรู้เห็นกับนางสิริวรรณ โดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้ ความร้ายแรงแห่งการกระทำ ความผิดจึงน่าจะมากกว่าผู้ฟ้องคดี แต่กลับให้นางพัชรีชดใช้เพียงจำนวน ๖๑๒,๘๒๗.๘๘ บาท ถึงแม้ว่าในตอนท้ายของหนังสือกรมบัญชีกลาง ส่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๐๐๖๙๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ จะระบุว่าเมื่อกรมการขนส่งทางบกได้รับเงินชดใช้จากนางสิริวรรณและนางพัชรีแล้ว ก็ให้คืนเงินส่วนที่เกินความเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีและนายสมชายก็ตาม ซึ่งดูเหมือนจะเป็นคุณต่อผู้ฟ้องคดีและนายสมชาย แต่หากพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วจะทราบว่านางสิริวรรณและนางพัชรีมีพฤติกรรมในทำนองเดียวกับความผิดนี้หลายครั้ง ย่อมเล็งเห็นว่ามีความเป็นไปได้ น้อยมากที่นางสิริวรรณและนางพัชรีจะชดใช้เงินได้ทั้งหมดและผู้ฟ้องคดีจะได้รับเงินคืน คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่เป็นคุณและไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และตามที่ผู้ฟ้องคดีเคยอ้างไว้ข้างต้นแล้วว่า ได้มีการยกเลิกการตรวจสอบการแจ้งย้ายทางวิทยุ ซึ่งถือเป็นการป้องกันการปลอมแปลง เอกสารทางทะเบียนเกี่ยวกับการย้ายรถ แต่มิได้มีมาตรการป้องกันอื่นแทน แม้หากผู้ฟ้องคดี ต้องการจะตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุก็มีโอกาสทำได้ เพราะขณะนั้นไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ ทำหน้าที่วิทยุหรืออุปกรณ์วิทยุที่พร้อมใช้งานอยู่ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อมีความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงาน ส่วนรวม จึงควรหักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวด้วย ตามนัยมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบก และพิจารณาลดจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีต้องชดใช้แก่กรมการขนส่งทางบก

ผู้ฟ้องคดีแก้ข้อเท็จจริงว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบเอกสารในขั้นตอนการตรวจสอบก่อนนำเอกสารและคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ นายทะเบียนลงนาม ผู้ฟ้องคดีจึงต้องใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางทะเบียนรถทั้งหมดด้วยความละเอียดรอบคอบ เนื่องจากเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนนำเสนอให้นายสมชาย มาลาเชย ลงนามในฐานะนายทะเบียน การที่ผู้ฟ้องคดียอมรับว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบการแจ้งย้ายรถเข้าใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก่อนนำเอกสารและคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ นายสมชายลงนามในฐานะนายทะเบียนนั้น ผู้ฟ้องคดีได้เห็นแล้วว่าแบบคำขออื่น ๆ ไม่ได้มีการระบุเลขรับคำขอ วันที่รับ และชื่อผู้รับคำขออยู่จริง ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานทั้งหมดจะต้องรีบซักท้วงในทันที การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ซักท้วงทั้งที่เอกสารมีข้อพิรุณสงสัยอย่างเห็นได้ชัด แต่กลับลงลายมือชื่อรับรองว่าตรวจสอบเอกสารหลักฐานทั้งหมดแล้วถูกต้องและนำเสนอ นายสมชายลงนามนั้น จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่รอบคอบ ขาดความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสาร และหากผู้ฟ้องคดีใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการแจ้งย้ายรถอย่างละเอียดรอบคอบ ก็สามารถตรวจพบความไม่สมบูรณ์หรือข้อพิรุณสงสัยดังกล่าวได้โดยง่าย และการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารในขั้นตอนการตรวจสอบก่อนนำเอกสารและคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ นายทะเบียนลงนาม ผู้ฟ้องคดีจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วยความละเอียดรอบคอบในระดับที่สูงกว่าเจ้าหน้าที่ทั่วไป เนื่องจากเป็นขั้นตอนสำคัญและเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนเสนอให้นายทะเบียนลงนาม เพื่อรับแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตามใบคู่มือจดทะเบียนรถ ในส่วนรายการเจ้าของรถ ชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ เขียนว่า นางสาววิภา ชัยคงดี ซึ่งหากดูแล้วมีโอกาสอ่านชื่อผิดพลาดเป็น วรวิภา ได้ เพราะคำนำหน้าและชื่อเขียนติดกัน คือ นางสาววิภา เนื่องจากการทำงานที่มีเวลาค่อนข้างจำกัด เร่งรีบ เพราะงานมีเป็นจำนวนมากจึงทำให้ผิดพลาดได้นั้น กลับยิ่งแสดงให้เห็นชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอย่างเพียงพอ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น แม้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีมิได้ติดต่อกับประชาชนโดยตรง แต่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่หลักในการตรวจสอบ

/ความครบถ้วน...

ความครบถ้วนถูกต้องของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งย้ายรถทั้งหมด การที่ประชาชนผู้มาติดต่อ หรือนางสาววิภาจะมาดำเนินการทางทะเบียนรถด้วยตนเองหรือไม่ จึงมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ กับการทำหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน และในการตรวจสอบเอกสาร ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบได้ว่าผู้ใดมาดำเนินการ ผู้ใดมอบอำนาจ ผู้ได้รับมอบอำนาจ การที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่าเมื่อซื้อผู้ยื่นคำขอตรงกับชื่อเจ้าของรถแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เรียกใบมอบอำนาจนั้น จึงเท่ากับว่า ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าในขณะที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบการแจ้งย้ายรถเข้าใช้งาน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก่อนนำเอกสารและคู่มือจดทะเบียนรถเสนอนายสมชายลงนามนั้น ไม่มีใบมอบอำนาจอยู่จริง ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ทักท้วงทั้งที่เอกสารมีข้อพิรุธสงสัยดังกล่าว แต่กลับนำเสนอนายสมชายลงนาม จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง นอกจากนี้ ศาลปกครองชั้นต้นมิได้วินิจฉัยว่านางพัชรี เกตุเผือก เป็นผู้ได้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีมิได้อ่านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้เข้าใจโดยตลอด ทั้งหมด แต่กลับหยิบยกข้อความเพียงบางส่วนบางตอนขึ้นมากล่าวอ้างว่านางพัชรีไม่ใช่ผู้ได้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงไม่มีเหตุผลที่ศาลจะต้องหยิบยกขึ้นมาไต่สวนพิจารณาอีก ตามรายงาน ผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำตามที่คณะกรรมการฯ ให้ตนดูเรื่องเดิมของรถคัน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาแจ้งย้ายรถเข้าใช้งานใน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พร้อมขอใบแทนใบคู่มือจดทะเบียนรถแทนเล่มเดิมที่ชำรุด และต่อมา ได้รับหมายเลขทะเบียนใหม่เป็น กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา ตนได้ดูเรื่องเดิมและต้นทะเบียน รถคันดังกล่าวแล้วจำได้ว่าลายมือที่เขียนกรอกข้อความในแบบคำขอจดทะเบียนรถ และใบคำขอ แจ้งย้ายรถเข้า ตลอดจนลายมือที่เขียนขอใช้ภูมิลำเนาบ้านนายสมชัย บุญชู บ้านเลขที่ ๑๓๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลบ่อตาโล่ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นลายมือของนางพัชรี เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ซึ่งช่วยงานนางสิริวรรณออกใบเสร็จรับเงิน ส่วนลายมือที่ลงในใบแจ้งย้ายรถ ส่วนที่ ๑ เลขรับที่ ๒๒๕๒ เป็นลายมือของนางสิริวรรณ เหตุที่ตนจำลายมือของนางสิริวรรณได้ เพราะปฏิบัติงานร่วมกันที่ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาเป็น เวลาหลายปี และนางสิริวรรณเคยมาฝากเรื่องแจ้งย้ายรถราคาแพงเข้ามาใช้งานในจังหวัด พระนครศรีอยุธยาจำนวนหลายคัน กรณีเห็นได้ว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ ทางละเมิดมิได้มีการสอบถามผู้ฟ้องคดีเพียงอย่างเดียว แต่ได้ให้ผู้ฟ้องคดีดูเอกสารเรื่องเดิม ประกอบการให้ถ้อยคำด้วย การให้ถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการถกถามนำแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับรองในท้ายบันทึกถ้อยคำแล้วว่า คณะกรรมการฯ มิได้ทำ หรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการล่อลวง ชูเชิญ หรือให้สัญญาเพื่อจูงใจให้ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำ

/อย่างใด ๆ...

อย่างใด ๆ และผู้ฟ้องคดีรับรองว่าเป็นบันทึกที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการฯ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีก็ไม่เคยทักท้วงว่าคณะกรรมการฯ สอบปากคำผู้ฟ้องคดีโดยใช้คำถามชี้แนะในชั้นสอบสวนเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและในชั้นศาลแต่อย่างใด และตามรายงานผลการสอบสวนเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำที่นางสิริวรรณ ทองมูล ได้พูดกับตนในขณะที่ปากเรื่องซึ่งเท่าที่จำได้จะพูดในลักษณะ ขอด่วน หรือ ขอในวันนี้เลย ตนจึงต้องวางมือจากงานประจำไปดำเนินการให้ก่อน ทั้งนี้ก็เพราะความเกรงใจเนื่องจากนางณัฐกฤตา คงมีดำรงตำแหน่งนักวิชาการขนส่ง ๖ว และอยู่ในสำนักงานเดียวกัน และที่จำได้นางสิริวรรณจะมาฝากเรื่องในตอนเช้าก่อนเปิดทำการและตนจะแจ้งให้นางสิริวรรณไปจัดเตรียมเอกสารให้เรียบร้อย ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงปรากฏชัดว่านางสิริวรรณจะมาฝากเรื่องในตอนเช้าก่อนเปิดทำการ และผู้ฟ้องคดีจะแจ้งให้นางสิริวรรณไปจัดเตรียมเอกสารจริง นอกจากนี้ กรณีผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างต่อไปว่าไม่คาดคิดว่าจะมีแต่เอกสารมา ไม่มีผู้ยื่นคำขอมานั่งรออยู่ และไม่ทราบว่าจะได้รับเอกสารเรื่องการขอย้ายรถเข้ามาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนางสาวรวิภาเวลาใดของเวลาทำการนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารในขั้นตอนการตรวจสอบก่อนนำเอกสารและคู่มือจดทะเบียนรถเสนอนายทะเบียนลงนาม โดยลักษณะการปฏิบัติงานผู้ฟ้องคดีจะตรวจสอบเฉพาะเอกสารหลักฐานเรื่องการขอย้ายรถเข้ามาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนางสาวรวิภาเท่านั้น จะมีผู้ยื่นคำขอมานั่งรอหรือไม่ หรือผู้ฟ้องคดีจะได้รับเอกสารการแจ้งย้ายรถในเวลาใด จึงมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอนายทะเบียนลงนาม ส่วนการออกใบคู่มือจดทะเบียนรถเล่มใหม่แทนเล่มที่ชำรุดก็เป็นคนละขั้นตอนกัน และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการแจ้งย้ายรถ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาในเรื่องการออกใบคู่มือจดทะเบียนรถเล่มใหม่แทนเล่มที่ชำรุดแต่อย่างใด ประกอบกับในคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยเพียงสองประเด็น คือ ประเด็นแรก คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และประเด็นที่สอง ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบกหรือไม่ เพียงใด ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีจะมีส่วนร่วมในการออกใบคู่มือจดทะเบียนรถเล่มใหม่แทนเล่มที่ชำรุดหรือไม่ จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณา แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่านางสิริวรรณมีพฤติกรรมนำเอกสารทะเบียนรถมาให้ตรวจบ่อยครั้ง แต่ที่ผู้ฟ้องคดีรับรู้ ณ ขณะนั้น คือ นางสิริวรรณและนางพัชรีไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดหรือทุจริตมาก่อน และกรณีสวมทะเบียนรถยนต์ก็เป็นข่าวให้รับรู้กันภายหลัง

/ในขณะนั้น...

ในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีไม่เคยทราบถึงวิธีการทุจริตประเภทนี้มาก่อน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีคิดได้แต่เพียงว่า เอกสารเหล่านั้นเป็นของพรรคพวกหรือคนรู้จักมักคุ้นกับนางณัฐกฤตาและนางสิริวรรณ หรือนางพัชรีฝากมาเพื่อความสะดวกเท่านั้นก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าสำนักงานขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีคำสั่งมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ดำเนินการในการตรวจสอบเอกสาร ในขั้นตอนการตรวจสอบก่อนนำเอกสารและคู่มือจดทะเบียนรถเสนอนายทะเบียนลงนาม ผู้ฟ้องคดี จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วยความละเอียดรอบคอบในระดับที่สูงกว่าเจ้าหน้าที่ทั่วไป เนื่องจาก การตรวจสอบก่อนนำเสนอนายทะเบียนลงนามดังกล่าวเป็นขั้นตอนสำคัญและเป็นขั้นตอนสุดท้าย ก่อนเสนอให้นายสมชาย มาลาเชย ลงนามในฐานะนายทะเบียน เพื่อรับแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งาน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็เนเอกสารของประชาชนทั่วไปที่มายื่นคำขอด้วยตนเอง หรือเอกสารของคนรู้จักฝากมาก็ตาม ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทำหน้าที่ตรวจสอบด้วยความละเอียดรอบคอบ เช่นเดียวกัน ในทางตรงกันข้ามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้กลับยิ่งชี้ให้เห็นชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดี มิได้ใช้ความละเอียดรอบคอบในการทำหน้าที่ตรวจสอบเอกสารก่อนนำเสนอให้นายทะเบียนลงนาม ตามที่ตนได้รับมอบหมาย กับทั้งมิได้เกี่ยวข้องกับการสั่งให้ยกเลิกการตรวจสอบหลักฐานทางวิทยุ แต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๗๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ ระหว่างนางบุญศรี วงศ์พฤติภักดิ์ ผู้ฟ้องคดี และกรมการขนส่ง ทางบก ผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่หน้า ๒๘ บรรทัดที่ ๒๒ จนถึงหน้า ๒๙ บรรทัดที่ ๒๑ เป็นการวินิจฉัย ของศาลปกครองสูงสุดในประเด็นที่ว่า การที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีรับจดทะเบียนรถยนต์ คันพิพาทและออกหมายเลขทะเบียนรถใหม่ จากหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เป็นหมายเลขทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา และเป็นหมายเลขทะเบียน ชฉ ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร เป็นการกระทำละเมิดต่อนางบุญศรีหรือไม่ โดยข้อความที่ผู้ฟ้องคดีหยิบยก ขึ้นมากล่าวอ้างดังกล่าวเป็นเพียงข้อเท็จจริงที่ศาลปกครองสูงสุดนำมารับฟังเท่านั้น มิใช่ข้อพิจารณา วินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดแต่ประการใด ซึ่งในท้ายที่สุดประเด็นดังกล่าวศาลปกครองสูงสุด ได้พิจารณาวินิจฉัยสรุปได้ว่า เมื่อนางสาวรวีภา ชัยคงดี ได้นำรถทะเบียน ภก ๖๗๖๕ ยี่ห้อเบนซ์ รุ่น S ๓๒๐ L หมายเลขตัวรถ WDB ๑๔๐๐๓๓๒A๓๖๑๕๐๘ หมายเลขเครื่องยนต์ ๑๐๔๙๙๔๒๒๐๘๖๘๓๙ สีเทา ซึ่งเป็นรถที่ได้มีการสวมทะเบียนรถ และหากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับตัวรถแล้วจะพบว่ารถคันพิพาทได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีรับแจ้งย้ายรถคันพิพาทเข้าไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และออกหมายเลขทะเบียนใหม่เป็น กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา รถคันพิพาทซึ่งเป็นรถที่ได้มา โดยมิชอบด้วยกฎหมายกลายเป็นรถที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีกระทำ

/โดยประมาท...

โดยประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่รับจดทะเบียนรถยนต์คันพิพาทและออกหมายเลขทะเบียนใหม่จากหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เป็นหมายเลขทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา และเป็นหมายเลขทะเบียน ชฉ ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อนางบุญศรีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีจึงเห็นได้ว่าโดยผลของคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมิได้อ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดให้เข้าใจโดยตลอดทั้งหมดแต่กลับหยิบยกข้อความเพียงบางส่วนบางตอนขึ้นมา กล่าวอ้าง ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินจำนวนความเสียหายที่แท้จริงนั้น กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๐๐๖๙๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีกรมการขนส่งทางบกจดทะเบียนรถยนต์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่เสียภาษีศุลกากร ต่อมามีการยกเลิกการดำเนินการทางทะเบียนรถยนต์ดังกล่าว เป็นเหตุให้กรมการขนส่งทางบกได้รับความเสียหายต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางบุญศรี วงศ์พลฤกษ์ จำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ อันเป็นผลมาจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบก ดังต่อไปนี้ ๑) นางสิริวรรณ ทองมูล ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๗๐ ของความเสียหายจำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๔๒๙,๙๓๑.๗๑ บาท ๒) นางพัชรี เกตุเผือก ขณะเกิดเหตุเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายจำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๖๑๒,๘๒๗.๘๘ บาท ๓) ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท และ ๔) นายสมชาย มาลาเชย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท โดยในท้ายหนังสือกรมบัญชีกลาง

/ฉบับดังกล่าว...

ฉบับดังกล่าวระบุว่า อนึ่งหากกรรมการขนส่งทางบกได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากนางสิริวรรณ และนางพัชรี เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นางสุกัญญาและนายสมชายได้ชดใช้ไว้เกินจำนวน ความเสียหาย ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่นางสุกัญญาและนายสมชายตามสัดส่วน แห่งความรับผิดชอบและที่ได้ชำระไว้ต่อไป นั้น หมายความว่า หากกรรมการขนส่งทางบกได้รับชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนจากนางสิริวรรณ จำนวน ๑,๔๒๙,๙๓๑.๗๑ บาท จากนางพัชรี จำนวน ๖๑๒,๘๒๗.๘๘ บาท เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีต้องชำระอีกจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท และที่นายสมชายต้องชำระอีกจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท แม้จะเกิน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดก็ตาม ก็ให้คืนเงินส่วนที่ผู้ฟ้องคดีและนายสมชายได้ชำระไว้ กรณีจึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดียังคงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียงจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท มิได้เกินจำนวนความเสียหายที่แท้จริงจำนวน ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท แต่อย่างไร และถือว่าเป็น การกำหนดสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าเป็นผู้สุจริตไม่มีส่วนรู้เห็น กับผู้กระทำผิดก็ตาม แต่ในเรื่องนี้กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลาง ได้พิจารณารายงาน ผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยมีความเห็นว่าการที่กรรมการขนส่งทางบก ต้องชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุญศรีตามคำพิพากษาของศาล เป็นผลมาจากการกระทำ ละเมิดของผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีหน้าที่รับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอให้นายทะเบียนลงนาม ตามคำสั่งสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๕๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเอกสารจากนางสิริวรรณให้แจ้งย้ายรถเข้าไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ฟ้องคดีควรตรวจสอบเอกสารหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบหรือไม่ ก่อนเสนอเรื่อง ให้นายทะเบียนลงนาม แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบ ได้เสนอเรื่อง ให้นายทะเบียนลงนาม โดยลงลายมือชื่อรับรองในแบบคำขอจดทะเบียนรถว่าตรวจสอบเอกสาร หลักฐานและเรื่องราวทั้งหมดแล้วถูกต้องจึงเสนอนายทะเบียนเพื่อลงนามต่อไป ทั้งที่หลักฐาน เรื่องดังกล่าวไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยผู้ขอไม่ได้ลงลายมือชื่อและไม่มีใบมอบอำนาจ ซึ่งไม่เป็นไปตาม ข้อ ๘ ของระเบียบกรรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่กำหนดว่า ผู้ยื่นต้องมีใบมอบอำนาจจากเจ้าของรถ มาแสดงทุกครั้ง การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับดำเนินการจดทะเบียนดังกล่าว ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีใช้ความ ระมัดระวังตรวจสอบเอกสารประกอบการจดทะเบียนก็จะทราบว่าลายมือในคำขอย้ายรถ เป็นลายมือของนางพัชรี พนักงานราชการ ซึ่งช่วยงานนางสิริวรรณออกใบเสร็จรับเงิน อีกทั้งลายมือ ที่เขียนในใบแจ้งย้ายรถส่วนที่ ๑ เลขรับที่ ๒๒๕๒ เป็นลายมือของนางสิริวรรณ ซึ่งไม่ได้มีหน้าที่

/โดยตรง...

โดยตรงในการดำเนินการดังกล่าว พฤติการณ์จึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้กรมการขนส่งทางบกได้รับความเสียหายต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางบุญศรี จึงให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น จากผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นชัดว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีทำให้กรมการขนส่งทางบกซึ่งเป็นหน่วยงาน ของรัฐเกิดความเสียหาย จนต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุญศรี การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการทำละเมิด กรมการขนส่งทางบกจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ หน่วยงานของรัฐได้ ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับการกำหนดหรือแบ่งสัดส่วนความรับผิดให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท นั้น กรมการขนส่งทางบกมิได้เป็นผู้กำหนดหรือแบ่งสัดส่วนความรับผิดให้ผู้ฟ้องคดี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราหรือจำนวนดังกล่าว กรณีสืบเนื่องมาจากอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะต้องผูกพันตาม ความเห็นของกระทรวงการคลังและจะต้องมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังดังกล่าว และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามนัยข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นอกจากนี้ ในการแบ่งสัดส่วน ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กระทรวงการคลังได้กำหนดแนวทางไว้ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วน ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น การให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตรา ร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท จึงเป็นธรรมและชอบด้วยระเบียบกฎหมายดังกล่าวแล้ว ตลอดจนสอดคล้องกับระดับความร้ายแรง แห่งการกระทำตามนัยมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ความเสียหายส่วนหนึ่งเกิดจากความผิด หรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการทำงานของส่วนรวม ก็ควรจะหักส่วน แห่งความผิดดังกล่าวตามนัยมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่ก็ได้หักส่วน ความรับผิดนี้ออกแต่อย่างใดนั้น กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดี

/ต้องชดใช้...

ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางบุญศรี จำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท แต่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีมีได้รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทั้งจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท แต่อย่างไรก็ดี กรณีนี้จึงแสดงว่ากระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้พิจารณากำหนดหรือแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบโดยมีการหักส่วนความรับผิดชอบให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว ดังนั้น การให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท จึงเป็นธรรมและสอดคล้องกับระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำตามนัยมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ตลอดจนการพิจารณาวินิจฉัยเป็นไปอย่างสมเหตุสมผลทุกประการแล้ว กรณีผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเกี่ยวข้องเพียงการรับจดทะเบียนรถยนต์จากหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เป็นหมายเลขทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา แต่ไม่มีส่วนร่วมในการออกหมายเลขทะเบียน ชน ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร นั้น เห็นได้ว่า เอกสารคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานการแจ้งย้ายรถเข้าใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนางสาวรวีภา ที่นางสิริวรรณนำมาให้ผู้ฟ้องคดีทำการตรวจสอบก่อนเสนอนายทะเบียนลงนาม เป็นเอกสารที่มีข้อพิรุธสงสัย แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน จึงลงนามในเอกสารแล้วนำเสนอนายสมชายลงนาม ทำให้มีการรับแจ้งย้ายรถยนต์ คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เข้าใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และทำให้รถที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายกลับกลายเป็นรถที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีการโอนกรรมสิทธิ์พร้อมแจ้งย้ายออกจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และไปแจ้งย้ายเข้าที่กรุงเทพมหานครได้หมายเลขทะเบียน ชน ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร ผลของการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้รถที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายกลับกลายเป็นรถที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ไม่มีส่วนร่วมในการออกใบคู่มือจดทะเบียนเล่มใหม่แทนเล่มที่ชำรุดนั้น กรณีพิพาทเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบเอกสารหลักฐานการแจ้งย้ายรถเข้าใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง การออกใบคู่มือจดทะเบียนรถเล่มใหม่แทนเล่มที่ชำรุดเป็นคนละขั้นตอนและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการแจ้งย้ายรถ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาในเรื่องการออกใบคู่มือจดทะเบียนเล่มใหม่แทนเล่มที่ชำรุดแต่อย่างใด ประกอบกับในคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยเพียงสองประเด็น คือ ประเด็นแรก คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ที่เรียกให้

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และประเด็นที่สอง ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมการขนส่งทางบกหรือไม่ เพียงใด ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีจะมีส่วนร่วมในการออกใบคู่มือจดทะเบียนเล่มใหม่แทนเล่มที่ชำรุดหรือไม่ จึงไม่มี ประเด็นต้องพิจารณาแต่อย่างใด ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลง เป็นหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ คู่กรณีไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาล จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยในวันประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริง ของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจา ประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ นางสาววิภา ชัยคงดี ได้นำรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อเบนซ์ รุ่น S ๓๒๐ L หมายเลขตัวรถ WDB ๑๔๐๐๓๓๒Am๖๑๕๐๘ หมายเลข เครื่องยนต์ ๑๐๔๙๙๔๒๒๐๘๖๘๓๙ สีเทา ซึ่งเป็นรถยนต์ที่ลักลอบหลบหนีภาษีศุลกากร เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต อ้างเป็นรถยนต์หมายเลขทะเบียน กก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร และได้ยื่นคำขอนำรถไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อสำนักงานขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีหลักฐานประกอบคำขอ คือ ใบคู่มือจดทะเบียนรถ บันทึกการแจ้ง ย้ายรถ (ส่วนที่ ๓) ของจังหวัดต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) ไปจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ปลายทาง) สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบหลักฐานเกี่ยวกับ ใบคู่มือจดทะเบียนรถและบันทึกการย้ายรถส่วนที่ ๓ ประกอบกับบันทึกการย้ายรถส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ที่นายทะเบียนต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) จัดส่งมาทางไปรษณีย์ และหลักฐาน ประจำตัวของนางสาววิภาเจ้าของรถแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงรับคำขอแจ้งย้ายรถคันดังกล่าว พร้อมเอกสารหลักฐานไว้ และหลังจากช่างตรวจสภาพรถได้ตรวจสภาพรถ รายละเอียดเกี่ยวกับ เลขตัวรถ เลขเครื่องยนต์ และสีของตัวรถ เทียบกับรายละเอียดในใบคู่มือจดทะเบียนรถและ บันทึกการย้ายรถส่วนที่ ๓ และเห็นว่าถูกต้องตรงกันแล้ว จึงผ่านการตรวจรถ สำนักงานขนส่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการออกหมายเลขทะเบียนรถให้ใหม่ เป็นทะเบียน กง ๒๗๙๘

/พระนครศรีอยุธยา...

พระนครศรีอยุธยา และมอบเครื่องหมายการเสียภาษีประจำปี ใบคู่มือจดทะเบียนรถ ตลอดจน แผ่นป้ายทะเบียนรถ หมายเลข กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา ให้แก่นางสาวรวิภา พร้อมทั้ง สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีการลงเลขในสมุดคู่มือการออกเลขหนังสือและ จัดส่งแบบพิมพ์แจ้งย้ายรถส่วนที่ ๒ ตอบรับการแจ้งย้ายรถไปยังนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ ในการจดทะเบียนย้ายรถดังกล่าว ผู้ยื่นคำขอได้ลงลายมือชื่อในแบบคำขออื่น ๆ ส่วนแบบ คำขอจดทะเบียนรถที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในฐานะฝ่ายทะเบียนผู้ตรวจสอบเอกสารก่อนเสนอให้ นายทะเบียนลงนามนั้น ผู้ขอไม่ได้ลงลายมือชื่อและไม่มีใบมอบอำนาจ และนายทะเบียนได้ลงนาม ในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ นางสาวรวิภาได้โอนกรรมสิทธิ์ รถยนต์คันดังกล่าวให้กับนางสาวภณิดา มากสุวรรณ และเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ นางสาวภณิดา ได้มอบอำนาจให้นายพิศิษฐ์ ดีหลาย ยื่นคำขอนำรถยนต์คันดังกล่าวไปใช้งานที่กรุงเทพมหานคร สำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครได้ออกหมายเลข ทะเบียนรถให้ใหม่เป็น ชน ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร และได้ออกใบคู่มือจดทะเบียนรถเล่มใหม่ เลขที่ รย. ๔๔ - ๐๒๑๖๓๓๒ ให้แทนเล่มที่ชำรุดด้วย หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ นางบุญศรี วงศ์พฤติภัก โดยนางสาวอรรพรรณ แก้วพฤกษ์ ตัวแทน ได้ทำสัญญาซื้อรถยนต์คันดังกล่าว โดยระบุเป็นรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อเบนซ์ รุ่น S ๓๒๐ L หมายเลขทะเบียน ชน ๕๖๐๐ กรุงเทพมหานคร หมายเลขตัวรถ WDB ๑๔๐๐๓๓๒A๓๖๑๕๐๘ หมายเลขเครื่องยนต์ ๑๐๔๙๙๔๒๒๐๘๖๘๓๙ สีเทา ราคา ๒,๒๓๐,๐๐๐ บาท ในนามตลาดอโต้กรังปรีซ์ จากนายศิริพงศ์ ศรีบุญยงค์ โดยมี นางบุญศรีลงชื่อในฐานะพยาน หลังจากที่นางบุญศรีได้รับใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์คันดังกล่าว พร้อมเอกสารการโอนลอยจากนายศิริพงศ์แล้ว นางบุญศรีได้ออกเช็คธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัชดาภิเษก เลขที่ ๐๔๘๐๗๙๔ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ ส่งจ่ายให้แก่ นายศิริพงศ์ และในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ นางสาวอรรพรรณได้ตกลงทำสัญญาขายรถยนต์ คันดังกล่าวในนามของตลาดอโต้กรังปรีซ์ ให้แก่นายสุพงศ์ เอื้ออารี ในราคา ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และปรากฏรายการจดทะเบียนว่านางสาวภณิดาได้ยื่นคำขอจดทะเบียนโอนรถยนต์คันดังกล่าว ให้แก่นายสุพงศ์เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ โดยนายสุพงศ์ได้ชำระราคาการจดทะเบียนด้วยการ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของนางบุญศรี จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ และวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๗ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกัน และปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ว่าตรวจพบรถยนต์ต้องสงสัยติดแผ่นป้าย หมายเลขทะเบียน กง ๒๗๙๘ พระนครศรีอยุธยา เป็นรถยนต์ที่ผิดกฎหมายหรือได้มาจากการกระทำความผิดหรือลักลอบหนีภาษีศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต

/ต่อมา...

ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘ นายทะเบียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีประกาศยกเลิกการจดทะเบียนรถยนต์ จำนวน ๕๗ คัน ซึ่งรวมถึงรถยนต์คันดังกล่าวด้วย เนื่องจากได้มีการใช้เอกสารการแจ้งย้ายปลอมยื่นดำเนินการจดทะเบียนแจ้งย้ายเข้าที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และต่อมา นายสุพงศ์ได้ยื่นฟ้องนางบุญศรีเป็นคดีต่อศาลแพ่ง ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ ๔๘๐๓/๒๕๔๙ ให้นางบุญศรีชำระเงินให้แก่นายสุพงศ์ จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย แต่ต่อมา นางบุญศรีได้ชำระเงินให้แก่นายสุพงศ์ จำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ นางบุญศรีจึงได้ยื่นฟ้องกรมการขนส่งทางบกต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๔๘/๒๕๔๙ ขอให้กรมการขนส่งทางบกชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒,๖๑๙,๙๔๔.๕๒ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๕๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้มีหนังสือที่ คค ๐๔๐๙/๓๘๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยมีความเห็นสรุปได้ว่า ในการแจ้งย้ายรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร เข้าไปใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พร้อมกับขอใบแทนใบคู่มือจดทะเบียนรถคันดังกล่าว ซึ่งนายอดุลย์ชัย ศรีน้อย ช่างตรวจสภาพรถ ๕ ได้ตรวจสอบรถคันดังกล่าวพบว่า เลขตัวรถ เลขเครื่องยนต์ และสีรถ ตรงตามที่ระบุไว้ในใบคู่มือจดทะเบียนรถและใบบันทึกการแจ้งย้ายรถ ส่วนที่ ๓ และไม่พบร่องรอยการตัดต่อ หรือตอกเลข จึงได้ลอกลายเลขตัวรถคันดังกล่าวติดไว้ในใบบันทึกการแจ้งย้ายส่วนที่ ๓ แล้ว จึงลงนามผ่านการตรวจสอบรถให้ จึงไม่ใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนทำให้นางบุญศรีได้รับความเสียหาย ส่วนผู้ฟ้องคดีขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งทำหน้าที่รับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอให้นายทะเบียนได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานของรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร และนายสมชาย มาลาเชย เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ลงนามในฐานะนายทะเบียนอนุญาตให้ย้ายรถเข้าไปใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอนุญาตให้ออกใบคู่มือจดทะเบียนรถฉบับใหม่แทนฉบับเดิมที่ชำรุดก็เพราะหลงเชื่อว่าใบคู่มือจดทะเบียนรถและใบแจ้งย้ายรถคันดังกล่าวเป็นเอกสารราชการที่แท้จริง เพราะปลอมได้เหมือนของจริงมากจนไม่สามารถมองเห็นได้ว่าเป็นเอกสารราชการปลอม (ปลอมโดยไม่ประจักษ์) การที่ผู้ฟ้องคดีและนายสมชายรับดำเนินการดังกล่าว จึงเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิได้เจตนาให้เกิดความเสียหายแก่นางบุญศรี ทั้งผู้ฟ้องคดีและนายสมชายต่างได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานดังกล่าว

/ด้วยความระมัดระวัง...

ด้วยความระมัดระวังตามวิสัยของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรถและนายทะเบียน และได้ใช้ความระมัดระวังตามพฤติการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างดีแล้ว จึงไม่ใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้นางบุญศรีได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จึงได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๒/๑๑๒๗๓ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดต่อปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณา หลังจากนั้น กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือที่ กค ๐๔๐๖.๖/๒๘๘๑๗ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า เนื่องจากข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวยังไม่เป็นที่ยุติว่ากรมการขนส่งทางบกจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกหรือไม่ ในชั้นนี้จึงขอให้รอผลการพิจารณาของศาลปกครองกลาง หากศาลปกครองกลางมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ทางราชการเป็นฝ่ายแพ้คดี ต้องชำระหนี้ตามคำวินิจฉัย ขอให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดและผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการนำผลของคำวินิจฉัยถึงที่สุดมาประกอบการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๖๐๒/๒๕๕๓ ให้กรมการขนส่งทางบกชำระเงินค่าเสียหายให้แก่นางบุญศรีเป็นเงินจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กรมการขนส่งทางบกจึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๗๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง กรมการขนส่งทางบกได้วางเงินชำระหนี้ตามคำพิพากษาแล้วเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒,๐๔๒,๗๕๙.๕๙ บาท หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้นำคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พร้อมจัดทำรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเสนอผู้ถูกฟ้องคดี โดยมีความเห็นสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีและนายสมชายมิได้เจตนาทำให้เกิดความเสียหายแก่นางบุญศรี เพราะเจ้าหน้าที่ทั้งสองคนได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานดังกล่าวด้วยความระมัดระวังตามวิสัยของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรถและนายทะเบียน และได้ใช้ความระมัดระวังตามพฤติการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างดีแล้ว จึงไม่ใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจนทำให้นางบุญศรีได้รับความเสียหายแต่อย่างใด และเห็นว่านายอดุลย์ชัย ผู้ฟ้องคดี และนายสมชาย รวมทั้งเจ้าหน้าที่คนอื่น ๆ ที่รับดำเนินการทางทะเบียนรถคันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร ไม่ต้องรับผิดทางละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

/ความรับผิด...

ความรับผิดทางละเมิดดังกล่าว และได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๑๓๐๖๗ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ รายงานปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาต่อไป ต่อมา กระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๐๐๖๙๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ โดยมีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมการขนส่งทางบก และเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ฝ่ายทะเบียนรถ สำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหน้าที่รับคำขอ และตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนเสนอให้นายทะเบียนลงนามตามคำสั่งสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๕๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเอกสารจากนางสิริวรรณ ให้แจ้งย้ายรถเข้าไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ฟ้องคดีควรตรวจสอบเอกสารหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบหรือไม่ ก่อนเสนอเรื่องให้นายทะเบียนลงนาม แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบ ได้เสนอเรื่องให้นายทะเบียนลงนาม โดยลงลายมือชื่อในแบบคำขอจดทะเบียนรถว่า “ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ถูกต้อง จึงเสนอนายทะเบียนเพื่อลงนามต่อไป” ทั้งที่หลักฐานเรื่องดังกล่าวไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยผู้ขอไม่ได้ลงลายมือชื่อ และไม่มีใบมอบอำนาจ ซึ่งไม่เป็นไปข้อ ๘ ของระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ที่กำหนดว่า ผู้ยื่นต้องมีใบมอบอำนาจจากเจ้าของรถมาแสดงทุกครั้ง การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับดำเนินการจดทะเบียนดังกล่าว ซึ่งหากใช้ความระมัดระวังตรวจสอบเอกสารประกอบการจดทะเบียนก็จะทราบว่าลายมือที่กรอกในคำขอย้ายรถเป็นลายมือชื่อของนางพัชรี เกตุเผือก พนักงานราชการ ซึ่งช่วยงานนางสิริวรรณออกใบเสร็จรับเงิน อีกทั้งลายมือที่เขียนในใบแจ้งย้ายรถ ส่วนที่ ๑ เลขรับที่ ๒๒๕๒ เป็นลายมือของนางสิริวรรณ ซึ่งไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการดังกล่าว พฤติการณ์จึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้กรมการขนส่งทางบกได้รับความเสียหายต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางบุญศรี จึงให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ หากกรมการขนส่งทางบกได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากนางสิริวรรณและนางพัชรี เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีและนายสมชายได้ชดใช้ไว้เกินจำนวนความเสียหาย ให้คืนส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินแก่ผู้ฟ้องคดีและนายสมชายตามส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้ชำระไว้ต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบก ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งฉบับดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๕

/มกราคม...

มกราคม ๒๕๕๖ แล้วไม่เห็นด้วย จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่เห็นด้วย จึงมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๒๗๑๑ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ รายงานปลัดกระทรวงคมนาคม ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ต่อมา ปลัดกระทรวงคมนาคมได้พิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๔๕๘๓ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาคำอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบกเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบก ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม... และมาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหาย ตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ

/ตามมาตรา ๑๐...

ตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ประกอบกับข้อ ๘ ของระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดกรณีพิพาท กำหนดว่า ในกรณีเจ้าของรถไม่มาติดต่อขอดำเนินการใด ๆ ตามระเบียบนี้ด้วยตนเอง ผู้ยื่นขอต้องมีใบมอบอำนาจจากเจ้าของรถมาแสดงทุกครั้ง เว้นแต่การยื่นเสียภาษีประจำปีไม่ต้องมีใบมอบอำนาจ ข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การแจ้งย้ายรถเข้าให้ยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ที่กรมการขนส่งทางบกกำหนดพร้อมด้วยหลักฐานประกอบคำขอ ดังนี้ (๑) ใบคู่มือจดทะเบียนรถ (๒) ส่วนที่สามของบันทึกการย้ายรถออกจากจังหวัดต้นทาง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของรถได้ยื่นคำขอแจ้งย้ายรถที่จังหวัดปลายทางตามข้อ ๒๗ (๒) (๓) หลักฐานประจำตัวเจ้าของรถ ได้แก่ ภาพถ่ายบัตรประจำตัว และภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้าน หรือภาพถ่ายหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล (๔) แผ่นป้ายทะเบียนรถเดิม เว้นแต่กรณีเป็นรถที่แจ้งไม่ใช้ตลอดไป วรรคสอง กำหนดว่า การแจ้งย้ายรถเข้าผู้ยื่นจะต้องนำรถมาเข้ารับการตรวจสอบในขณะที่ยื่นคำขอด้วย มิฉะนั้น ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการแจ้งย้ายรถเข้าต่อนายทะเบียนแล้ว และข้อ ๓๐ กำหนดว่า เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๒๙ และตรวจสอบหลักฐานประกอบคำขอถูกต้องแล้วให้ดำเนินการดังนี้ (๑) ตรวจสอบรถ (๒) เจ้าหน้าที่ทะเบียนรถตรวจสอบหลักฐานประกอบคำขอ และผลการผ่านการตรวจสอบรถ โดยให้นำบันทึกการแจ้งย้ายรถส่วนที่หนึ่งและส่วนที่สองซึ่งนายทะเบียนต้นทางส่งมาให้ มาแนบรวมไว้กับหลักฐานประกอบคำขอ และเมื่อตรวจสอบหลักฐานทั้งหมดแล้วเห็นว่าถูกต้องให้ดำเนินการดังนี้ (ก) ในกรณีที่แจ้งย้ายรถเข้าเกิน ๑๕ วัน นับแต่วันแจ้งย้ายรถออกให้ผู้ยื่นเสียค่าปรับตามอัตราที่กำหนดไว้ก่อน (ข) ออกหมายเลขทะเบียนรถ (ค) จัดเก็บค่าธรรมเนียมคำขอ ค่าธรรมเนียมใบแทนเครื่องหมายการเสียภาษีประจำปี ค่าธรรมเนียมแผ่นป้ายทะเบียนรถ และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ (ถ้ามี) (ง) จัดทำทะเบียนรถ เครื่องหมายการเสียภาษีประจำปี และใบคู่มือจดทะเบียนรถ ถ้าใบคู่มือจดทะเบียนรถเดิมเป็นเล่ม ไม่ต้องจัดทำใบคู่มือจดทะเบียนรถใหม่ แต่ให้แก้ไขเพิ่มเติมรายการต่าง ๆ ให้ถูกต้อง พร้อมทั้งจัดทำบันทึกตอบรับการแจ้งย้ายรถลงในแบบพิมพ์แจ้งย้ายรถส่วนที่สอง เสนอนายทะเบียนลงนาม (จ) จ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถ เครื่องหมายการเสียภาษีประจำปี และแผ่นป้ายทะเบียนรถที่ออกใหม่ นอกจากนั้น ตามบันทึกข้อความ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานทะเบียนรถยนต์ ที่ คค ๐๓๑๐/ว. ๑๘ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายรถ ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติในการย้ายรถเพิ่มเติมเพื่อป้องกันการปลอมแปลงเอกสารทะเบียนเกี่ยวกับการย้ายรถเพื่อนำไปใช้กับรถ

/ที่ไม่ถูกต้อง...

ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายไว้ว่า ๑. เมื่อจังหวัดปลายทางได้รับแบบแจ้งย้ายส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ โดยทางไปรษณีย์จากจังหวัดต้นทางแล้ว ให้จังหวัดปลายทางติดต่อโดยทางวิทยุไปยังจังหวัดต้นทางภายใน ๒ วันทำการ เพื่อตรวจสอบว่ารถคันดังกล่าวได้ย้ายออกมาและมีรายละเอียดถูกต้องหรือไม่ ในกรณีนี้ ให้ทุกจังหวัดแต่งตั้งให้มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการติดต่อทางวิทยุดังกล่าวโดยเฉพาะด้วย ๒. ให้จังหวัดที่จะรับย้ายรถเข้าเป็นผู้ตรวจสอบรถเอง โดยห้ามมิให้มีการอนุญาตให้จังหวัดอื่นตรวจสอบรถแทน และในการตรวจสอบรถย้ายเข้า ให้ลอกหมายเลขตัวรถติดไว้กับแบบแจ้งย้ายส่วนที่ ๑ หรือส่วนที่ ๓ ด้วยทุกครั้ง ๓. เมื่อจังหวัดปลายทางรับย้ายเข้าเรียบร้อยแล้ว ให้ตอบรับการแจ้งย้ายรถส่งให้จังหวัดต้นทางภายในวันรุ่งขึ้นโดยให้ระบุเลขที่และวันที่ของหนังสือที่แจ้งย้ายออกต่อท้ายข้อความ “ออกหมายเลขทะเบียนใหม่เป็น...” ลงไว้ในหนังสือตอบรับการแจ้งย้ายรถด้วย แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีบันทึกข้อความ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานทะเบียนและภาษีรถ ที่ คค ๐๓๑๘/ว. ๔๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ เรื่อง ยกเลิกการตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุ แก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การดำเนินการย้ายรถใหม่เนื่องจากปริมาณงานในการดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายรถมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก การตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุไม่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วเท่าที่ควร ก่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้การปฏิบัติงานมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงให้ถือปฏิบัติดังนี้ ๑. ให้ยกเลิกวิธีปฏิบัติเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุ ในข้อ ๑ และข้อ ๔ ตามบันทึกข้อความ ที่ คค ๐๓๑๐/ว. ๑๘ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ๒. การตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุ ให้ดำเนินการเฉพาะกรณีในรายที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบ เพื่อยืนยันความถูกต้องในการย้ายรถเท่านั้น เช่น กรณีรายละเอียดในเอกสารไม่ถูกต้องตรงกัน หรือรายละเอียดในเอกสารไม่ถูกต้องตรงกันกับตัวรถที่ตรวจสอบ หรือกรณีมีเหตุข้อสงสัยอื่น ๆ เป็นต้น

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ให้แก่กรมการขนส่งทางบก ตามหนังสือกรมการขนส่งทางบก ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ สืบเนื่องจากศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๗๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) โดยพิพากษาให้กรมการขนส่งทางบกชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุญศรี วงศ์พุดติก ผู้เสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ซึ่งเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐ

/ต้องรับผิดชอบ...

ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามนัยมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยหน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่จะพิจารณาว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบกชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ คดีจึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจรับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐานในแบบคำขอการแจ้งย้ายรถคันพิพาท ในกรณีที่น่างสาวรรวิภา ชัยคงดี ยื่นคำขอแจ้งย้ายรถเข้ามาใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยไม่ปรากฏลายมือชื่อและหนังสือมอบอำนาจของผู้ยื่นคำขอในแบบคำขอจดทะเบียนรถนั้น เป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้กรมการขนส่งทางบกได้รับความเสียหายที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางบุญศรีหรือไม่ โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมการขนส่งทางบกในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลางที่เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรถไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบคำขอย้ายรถเข้าไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาทั้งที่หลักฐานเรื่องดังกล่าวไม่ถูกต้องครบถ้วน โดยผู้ขอไม่ได้ลงลายมือชื่อและไม่มีใบมอบอำนาจ ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๘ ของระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดกรณีพิพาท แต่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า เอกสารแบบคำขอจดทะเบียนรถที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่เอกสารแบบคำขอสำหรับการขอย้ายรถ แต่เป็นแบบคำขออื่น ๆ ที่ใช้ประกอบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อตรวจสอบเอกสารเท่านั้น และใช้เป็นเอกสารคำขอย้ายรถเข้า ถึงแม้จะไม่มีลายมือชื่อของผู้ยื่นคำขอในเอกสารแบบคำขอจดทะเบียนรถก็ไม่เป็นเหตุให้การขอย้ายรถไม่สมบูรณ์ เนื่องจากปรากฏลายมือชื่อของเจ้าของรถในช่องผู้ยื่นคำขอในแบบคำขออื่น ๆ ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ตรวจสอบในช่องลงชื่อผู้ยื่นคำขอ เมื่อลายมือชื่อที่ลงในแบบคำขออื่น ๆ เป็นลายมือชื่อของนางสาวรรวิภา ชัยคงดี ผู้เป็นเจ้าของรถแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เรียกใบมอบอำนาจจากผู้ยื่นคำขอ ซึ่งในคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งถึงแบบคำขอและขั้นตอนหรือวิธีการปฏิบัติงานของกรมการขนส่งทางบกตามที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นกล่าวอ้าง อีกทั้งข้อเท็จจริงปรากฏตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๗๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ อ. ๔๘๘/๒๕๕๔ ระหว่าง นางบุญศรี วงศ์พฤติภักดิ์ ผู้ฟ้องคดี

/กรมการขนส่ง...

กรมการขนส่งทางบก ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีจัดส่งต่อศาลพร้อมคำให้การว่า กรมการขนส่งทางบกได้ให้การเพิ่มเติมต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ว่า การที่นางสาวรวิภา ได้ยื่นคำขอแจ้งย้ายรถยนต์ยี่ห้อเบนซ์ คันหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร ไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นางสาวรวิภาได้ลงชื่อในช่องผู้ยื่นคำขอและระบุชื่อผู้ยื่นคำขอในแบบคำขออื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบคำขอที่ใช้สำหรับการแจ้งย้ายรถเข้าตามที่กรมการขนส่งทางบก กำหนดไว้ จึงเป็นการยื่นคำขอแจ้งย้ายรถโดยครบถ้วนถูกต้องตามระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะเกิดกรณีพิพาท โดยไม่ต้องใช้แบบคำขอจดทะเบียนรถอีก ดังนั้น ในแบบคำขอจดทะเบียนรถจึงไม่ต้องลงชื่อผู้ยื่นคำขอ เพราะเป็นเอกสารที่เจ้าหน้าที่นำมาใช้ประกอบการดำเนินการในส่วนของผู้ยื่นคำขอเป็นการเฉพาะ เนื่องจากแบบคำขออื่น ๆ ที่ผู้ขอใช้แจ้งย้ายรถเข้าและดำเนินการจดทะเบียน มิได้จัดพิมพ์รายการที่ใช้บันทึกในส่วนของผู้ยื่นคำขอไว้ เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอแจ้งย้ายรถเข้าจึงใช้แบบคำขอจดทะเบียนรถมาเป็นเอกสารเพื่อบันทึกรายการในการจดทะเบียนรถคันดังกล่าว เช่น การออกเลขทะเบียน ลงชื่อรับเงิน ออกใบเสร็จรับเงิน ลงชื่อผู้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานทั้งหมด เมื่อเห็นว่าถูกต้อง จึงเสนอนายทะเบียนเพื่อลงนาม และนายทะเบียนก็ต้องลงนามในเอกสารดังกล่าว ดังนั้น แบบคำขอจดทะเบียนรถจึงไม่ใช่เอกสารที่นางสาวรวิภาใช้ยื่นคำขอในการดำเนินการทางทะเบียนดังกล่าว จึงไม่มีการลงรับเลขที่คำขอ วันที่รับคำขอ และไม่มีการลงลายมือชื่อของผู้ยื่นคำขอในเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด และการเขียนชื่อนางสาวรวิภาในเอกสารดังกล่าว อาจผิดพลาดได้ แต่เมื่อการกรอกข้อมูลชื่อนางสาวรวิภาในแบบคำขออื่น ๆ ในคำยินยอมให้ใช้รถในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการแจ้งย้ายเข้ารถยนต์ หมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร ข้อมูลส่วนบุคคลของนางสาวรวิภาถูกต้อง ตรงกันกับชื่อตามสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของนางสาวรวิภา จึงไม่มีข้อพิพาท จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นจึงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ในการยื่นคำขอแจ้งย้ายรถเข้าหรือนำรถมาใช้งานในจังหวัดปลายทาง ผู้ยื่นคำขอต้องดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ตามแบบคำขออื่น ๆ พร้อมเอกสารประกอบตามข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะเกิดกรณีพิพาท และเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเอกสารประกอบคำขอและเอกสารอื่น ๆ ตามข้อ ๓๐ ของระเบียบดังกล่าว ว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ โดยในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะนำแบบคำขอจดทะเบียนรถซึ่งมีรายการต่าง ๆ ที่ใช้เฉพาะเจ้าหน้าที่

/มาประกอบ...

มาประกอบด้วย โดยผู้ยื่นคำขอไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเอกสารและขั้นตอนการดำเนินการภายในของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวแต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า แบบคำขอจดทะเบียนรถเป็นเอกสารส่วนหนึ่งของแบบคำขออื่น ๆ ในการยื่นคำขอแจ้งย้ายรถที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการกรอกรายละเอียดข้อมูลและลงลายมือชื่อให้ครบถ้วนในแบบคำขอจดทะเบียนรถด้วยแต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานขนส่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ประทับตรารับหนังสือของสำนักทะเบียนและภาษีรถ ที่ คค. ๐๔๐๗.๔/ผนม/ย. ๐๕๒๓๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่มีถึงนายทะเบียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แจ้งย้ายรถหมายเลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ ยี่ห้อเบนซ์ ซึ่งจดทะเบียนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ หมายเลขเครื่องยนต์ ๑๐๔๙๙๔๒๒๐๘๖๘๓๙ หมายเลขตัวรถ WDB ๑๔๐๐๓๓๒A๓๖๑๕๐๘ สีเทา ลักษณะรถ เป็นเก๋งสองตอน ประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน ๗ คน ซึ่งเป็นเอกสารส่วนที่ ๑ ที่นายทะเบียนจังหวัดต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) ได้จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังนายทะเบียนจังหวัดปลายทางที่จะรับย้ายเข้า (พระนครศรีอยุธยา) ตามเลขรับที่ ๒๒๕๒ ว่า เจ้าของรถหมายเลขทะเบียนดังกล่าวได้แจ้งย้ายรถมาใช้งานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว และเอกสารส่วนที่ ๓ ซึ่งเป็นเอกสารที่ระบุว่านายทะเบียนกรุงเทพมหานครได้ออกให้กับเจ้าของรถนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในการแจ้งย้ายรถที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และมีรายละเอียดของรายการทำนองเดียวกับเอกสารส่วนที่ ๑ โดยได้มีการลอกลายหมายเลขตัวรถกำกับไว้ในเอกสารส่วนที่ ๓ และมีนางลัดดาวัลย์ แก้วอินทรชัย เจ้าหน้าที่ขนส่ง ๕ ปฏิบัติราชการแทนนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าว โดยเอกสารดังกล่าวทั้งหมดเป็นเอกสารปลอม และในวันเดียวกัน เจ้าหน้าที่ได้ประทับตรารับในแบบคำขออื่น ๆ เลขรับที่ ๓๗๗๐ ซึ่งนางสาวรวิภาได้ระบุความประสงค์ว่าขอนำรถมาใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และมีตราประทับของนายอดุลย์ชัย ศรีน้อย ช่างตรวจสภาพรถ ๕ ว่าผ่านการตรวจสอบ พร้อมกับได้แนบเอกสารหลักฐานประกอบคำขอ ดังนี้ ๑. ภาพถ่ายสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ๒. ภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้าน ๓. ใบคู่มือจดทะเบียนรถเลขที่ รย. ๒๑๐๕๒๔๓ ที่มีรายการเสียภาษีเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ และครบกำหนดเสียภาษีในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ โดยที่ใบคู่มือจดทะเบียนรถเลขที่ดังกล่าวเป็นเอกสารปลอมเช่นกัน ส่วนลายมือชื่อที่ปรากฏในคำขอนั้นพบว่า เป็นลายมือชื่อที่มีลักษณะเดียวกันกับที่ลงกำกับไว้ในภาพถ่ายสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และในใบคู่มือจดทะเบียนรถ พร้อมกับเอกสารคำยินยอมให้ใช้ที่อยู่ของนายสมัย บุญชู ในการขอจดทะเบียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แม้ข้อเท็จจริงในส่วนนี้จะได้ตามคำให้การของผู้ฟ้องคดีต่อคณะกรรมการ

/สอบข้อเท็จจริง...

สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดว่า ลายมือชื่อในใบแจ้งย้ายรถส่วนที่ ๑ ซึ่งเป็นเลขรับที่ ๒๒๕๒ นั้น เป็นลายมือของนางสิริวรรณ ทองมูล และนางพัชรี เกตุเผือก เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ให้การรับว่า คำขอตามแบบคำขอจดทะเบียนรถของทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร ซึ่งขอ ย้ายรถเข้า และหนังสือยินยอมให้ใช้รถในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตนเป็นผู้เขียน แต่โดยที่ได้ วินิจฉัยไปข้างต้นแล้วว่า ในการดำเนินการขอย้ายรถมาใช้งานที่จังหวัดปลายทางนั้น ผู้ยื่นคำขอ ต้องยื่นคำขอตามแบบคำขออื่น ๆ พร้อมเอกสารประกอบคำขอตามที่ระเบียบกำหนด ส่วนแบบ คำขอจดทะเบียนรถไม่ถือว่าเป็นเอกสารส่วนหนึ่งของแบบคำขออื่น ๆ ที่ผู้ยื่นคำขอจะต้อง ดำเนินการยื่นประกอบด้วย การที่นางพัชรีเป็นผู้กรอกข้อความในแบบคำขอจดทะเบียนรถเอง โดยไม่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ยื่นคำขอ จึงมิได้มีผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของแบบคำขออื่น ๆ ที่ได้ยื่นตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด ฉะนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ตรวจเอกสารแบบคำขออื่น ๆ ที่มีลายมือชื่อของนางสาววิภา เอกสารหนังสือแจ้งย้ายรถจากจังหวัดต้นทาง (ส่วนที่ ๓) ตามหนังสือ ที่ คค ๐๔๐๗.๔/พนม/ย. ๐๕๒๓๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ใบคู่มือจดทะเบียน เลขที่ รย. ๒๑๐๕๒๔๓ ภาพถ่ายสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และเอกสารอื่น แล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนตามที่ระเบียบกำหนดแล้ว แม้จะได้ความว่าเอกสารบางส่วนจะเป็น เอกสารปลอม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่าเอกสารหลักฐานดังกล่าวได้ทำการปลอมแปลงขึ้น อย่างแนบเนียนไม่ประจักษ์ กรณีย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าในการยื่นคำขอ ย้ายรถไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้น นางสาววิภาเป็นผู้มาดำเนินการยื่นคำขอด้วยตนเอง ซึ่งไม่ต้องมีใบมอบอำนาจตามข้อ ๘ ของระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับ ทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะเกิดกรณีพิพาท มาแสดงพร้อมกับคำขอ ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงลักษณะการทำงานของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดี เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนรถซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจรับคำขอและตรวจสอบเอกสารหลักฐาน ก่อนเสนอให้นายทะเบียนลงนาม โดยผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องติดต่อกับประชาชนโดยตรง แต่จะได้รับเอกสารมาจากนางสิริวรรณอีกทอดหนึ่ง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจทราบได้ว่าเจ้าของรถ ได้มาติดต่อยื่นคำขอด้วยตนเองหรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารทั้งหมดแล้วเห็นว่าถูกต้อง ครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ลงลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียนรถว่า ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและ เรื่องราวทั้งหมดแล้ว ถูกต้อง จึงเสนอนายทะเบียนเพื่อลงนามต่อไป และนางสมทรง พระเทพ นายทะเบียน ได้ลงนามบันทึกรายการแจ้งย้ายเข้าที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในใบคู่มือจดทะเบียน เลขที่ รย. ๒๑๐๕๒๔๓ เลขทะเบียน ภก ๖๗๖๕ กรุงเทพมหานคร โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐาน อื่นใดที่เชื่อมโยงให้เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในขั้นตอนใด

/ขั้นตอนหนึ่ง...

ขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการปลอมแปลงเอกสารราชการที่ส่อไปในทางไม่สุจริตแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการยกเลิกการตรวจสอบการแจ้งย้ายทางวิทยุตามบันทึกข้อความ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานทะเบียนและภาษีรถ ที่ คค ๐๓๑๘/ว. ๔๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ เรื่อง ยกเลิกการตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุ โดยแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ การดำเนินการย้ายรถใหม่เนื่องจากปริมาณงานในการดำเนินการเกี่ยวกับการย้ายรถมีจำนวน เพิ่มขึ้นมาก การตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุไม่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วเท่าที่ควร ก่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้การปฏิบัติงาน มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงให้ถือปฏิบัติโดยให้ยกเลิกวิธีปฏิบัติเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุในข้อ ๑ และข้อ ๔ ตามบันทึกข้อความ ที่ คค ๐๓๑๐/ว. ๑๘ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ส่วนการตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุให้ดำเนินการเฉพาะ กรณีในรายที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบ เพื่อยืนยันความถูกต้องในการย้ายรถเท่านั้น เช่น กรณีรายละเอียดในเอกสารไม่ถูกต้องตรงกัน หรือรายละเอียดในเอกสารไม่ถูกต้องตรงกัน กับตัวรถที่ตรวจสอบ หรือกรณีมีเหตุข้อสงสัยอื่น ๆ เป็นต้น เมื่อศาลได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่าการที่ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจเอกสารแบบคำขออื่น ๆ ที่มีลายมือชื่อของนางสาวรวิภา เอกสารหนังสือ แจ้งย้ายรถจากจังหวัดต้นทาง (ส่วนที่ ๓) ตามหนังสือ ที่ คค ๐๔๐๗.๔/ฝนม/ย. ๐๕๒๓๗ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖ ใบคู่มือจดทะเบียน เลขที่ รย. ๒๑๐๕๒๔๓ ภาพถ่ายสำเนาบัตร ประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และเอกสารอื่นแล้วเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนตามที่ระเบียบ กำหนดแล้ว แม้จะได้ความว่าเอกสารบางส่วนจะเป็นเอกสารปลอม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่า เอกสารหลักฐานดังกล่าวได้ทำการปลอมแปลงขึ้นอย่างแนบเนียนไม่ประจักษ์ กรณียอมทำให้ ผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าในการยื่นคำขอย้ายรถไปใช้งานที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นั้น นางสาวรวิภาเป็นผู้มาดำเนินการยื่นคำขอด้วยตนเอง ซึ่งไม่ต้องมีใบมอบอำนาจตามข้อ ๘ ของ ระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีรถตามกฎหมาย ว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดกรณีพิพาท มาแสดงพร้อมกับคำขอ และ เมื่อไม่มีข้อสงสัยอื่นที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบการแจ้งย้ายรถทางวิทยุอีกแต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจที่จะรับฟังได้ว่า ความเสียหายที่กรมการขนส่งทางบกต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่นางบุญศรีนั้น เป็นผลโดยตรงจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจ ออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่กรมการขนส่งทางบกตามมาตรา ๑๒ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖

/ให้ผู้ฟ้องคดี...

ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท จึงเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ปลัดกระทรวงคมนาคมวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่แจ้งตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๔๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ คค ๐๔๐๕.๔/๗๘๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมการขนส่งทางบกในอัตราร้อยละ ๕๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๗๖๕,๐๐๐ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าว

นายประนัย วนิชชานนท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประสาธ พงษ์สุวรรณ
ประธานแผนกคดีบริหารงานบุคคล
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นางเสริมดรุณี ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรังสิกร อุปพงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย กิจสนาโยธิน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวกิงกาญจน์ คุณสุทธิ

